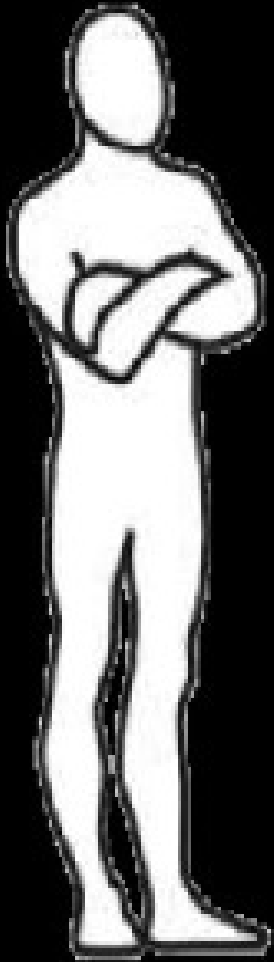

Grundejerforeningen

Af Marie Skouenborg

"Jeg synes at det er på tide, at der bliver gjort noget ved de møgbeskidte vejskilte i området. Jeg synes det er en skamplet på kvarteret" siger den ældre, skråsikre funktionær fra Gammel Byvej med hænderne i siden, mens han kigger bestemt rundt på de andre.

"Man kunne vel mene, at man skulle lade kommunen om det, da det jo er deres ansvar", mumler kassereren fra Møntmestervej stille, mens hun ser ned i papirerne foran sig, men hun bliver afbrudt af kvarterets bedreviddende bedstemor nede fra Lærkevej;

"Du kunne jo betale nogle af kvarters søde unger til at gå en tur med en spand sæbevand og en svamp, så havde du hurtigt fået ordnet dét". Hun kigger ham direkte i øjnene og nikker ivrigt, for at overbevise ham om at det er en fortræffelig ide.

"Vi skal nok nå det hele, men først har vi vigtigere ting, der skal diskuteres". Den altid smilende og joviale familiefar fra Paradisvej har stillet fairtradekaffen på bordet og lægger en arm om skuldrene på dem. Og så er bestyrelsesmødet i grundejerforeningen Fredenskov sat i gang.

Indholdsfortegnelse

Indledning s4

Foramtalen
Ambitionen
Opbygningen kort
Spilleleder

Setting og Stemning s5

Fredenskov
Fredenskov og realismen
Cirkusgrunden
Karaktererne
Stemning
Virkemidler

Opbygning og Virkemidler s6

Udviklingen i scenariet

Opvarmning s7

Eksempler til efterlevelse

Workshop s8

Øv Benspænd og Fortæl Foreningen på en sommerdag
Optrap fra småt til episk
Lær at skændes så dumt og højt som muligt

Foreningsscener s10

De tre Foreningsscener i forhold til hinanden
Spilleleder i Foreningsscenerne

Bondingscener s13

Fortæl Foreningen
Navngivning
Spilleleder og Bondingscenerne

Epilog s14

Karaktererne s15

Karakterernes opbygning
Samspillet mellem karaktererne

Casting
Udtryksform
Historik
Cirkusgrunden
Små Sorger
Eksistentiel Tvivl

Afvikling s22

Introduktion
Scenariets Forløb

Karakterer og Handouts s25

Karaktererne
Konfliktkort
Små Sorger og Eksistentiel Tvivl
Sceneoplæg til Små Sorger
Sceneoplæg til Eksistentiel Tvivl

Indledning

Foromtalen

Scenariet handler om fire bestyrelsesmedlemmer, der desperat prøver at få deres vilje igennem på foreningsmøderne, mens de slås med tvivl, angst og sorg i privatlivet. De fire karakterer kender kun hinanden overfladisk og er fastlåst i hver deres kropssprog og sproglige udtryk (*Jeg, Man, Du og Vi*), som får dem til at virke karikerede og gør det svært for dem at komme igennem til hinanden; specielt på bestyrelsesmøderne, hvor bølgerne går højt. De er simpelthen nødt til at lære hinanden bedre at kende uden for foreningsarbejdet for at få indflydelse nok. Men hvad sker der med alle deres planer, idealer og konflikter, når de pludselig kender deres modstandere personligt?

Forventet spilletid: 3 timer

Antal spillere: 4 + 1 spilleleder

Stikord: Forstadsliv, karikatur, drama, magtkamp, sandkasse, indlevelse, karakterspil, kropssprog.

Ambitionen

Scenariet har en ambition om at lade spillerne opleve menneskeliggørelsen af karaktererne, og se hvad det gør ved deres stridigheder. Det har et naivt håb om at minde spillerne om, at der bag de fleste facebook-shitstorms og polariserede debatter

sidder mennesker, og ikke psykopatiske monstre. Men også en pointe om at bare fordi vi får øje på og måske forståelse for mennesket bag de polariserede udtalelser, er det ikke sikkert, at vi kan blive enige. Hippie over and out, og videre til scenariet.

Opbygningen kort

Spillet er bygget op omkring tre *Foreningsscener*, hvor karaktererne diskuterer vigtige sager for grundejerforeningen og især, hvad der skal ske med Cirkusgrunden, samt 2 sæt af 4 *Bondingscener* hvor karaktererne møder hinanden i deres liv uden for foreningsarbejdet. Inden første scene er der *Opvarmning* og *Workshop*, og spillet slutter af med en *Epilog*.

Spillerne starter med at spille den type personer, der sætter passivt-aggressive noter i opgangen, når naboen slår søm i kl 18 på en søndag, fordi reglementet tydeligt siger, at der skal være ro efter kl 17. Den type der politianmelder det, når naboen sætter et særligt grimt skilt op i sin forhave, fordi det er så grimt, at det er en trussel mod trafikikkerheden og kan føre til døde børn. Den type, der skriver et officielt brev til kommunen for at få vasket vejskiltene i kvarteret, fordi det er til stor gene for folk, at man ikke kan læse dem tydeligt, og som bliver forarget over, at kommunen ikke reagerer hurtigt nok.

For at understrege det karikerede i karaktererne, har hver af dem et sæt af verbale og fysiske *Benspænd*, som spillerne er underlagt i starten af spillet.

I løbet af spillet lærer de mere om karaktererne, ved at vi møder dem på en almindelig dag med deres hverdagsudfordringer, *De Små Sorger*, og på en af deres mørkeste dage, hvor deres *Eksistentielle Tvivl* har overtaget, og de føler sig magtesløse og fortabte. Men hver gang vender vi tilbage til foreningsmøderne, hvor konteksten er uenighed, og skænderiet nærmest uundgåeligt, for at se hvad den nye viden gør ved debatten.

Spilleleder

Som spilleleder skal du sikre at få spillerne sat i den rigtige stemning via *Workshoppen* i starten, hvor de lærer at bruge deres *Benspænd* og skændes på rigtigt dumme måder. I *Foreningsscenerne* skal du spille en birolle, som er en referent eller ordstyrer på møderne, og du skal puste til ilden. I *Bondingscenerne* skal du hjælpe med at *Fortælle Foreningen*, og efterhånden som scenariet skrider frem, skal du give mere og mere plads til karaktererne og spillernes valg og håndhæve benspændene mindre og mindre.

Setting og Stemning

Fredenskov

Settingen for scenariet er den lille grundejerforening, Fredenskov. Det er en fiktiv og karikeret grundejerforening, som består af parcelhusejere et sted i en ikke så fjern forstad. Her smager livet af ligusterhække, S-togstationen, græs der skal slås, indkørsler der skal holdes, carporte der skal bygges, haveaffald der skal køres på genbrugspladsen, blå trampoliner i baghaven, masser af lyskæder i vintermånederne, børn der cykler midt på vejen i sommervarmen, naboer der holder øje med hinanden, og et venligt nik når man mødes på vej ud til hver sin bil om morgenen. Herude er man er kendt ud fra efternavn, adresse eller profession; Det er Lægen nede fra nr 8, Jensens fra Skovstrædet, Taxamanden fra Svinget, Præstens etc.

Fredenskov og realismen

I og med at Fredenskov er en fiktiv setting, så skal scenariet på intet tidspunkt tynges af trælse realistiske fakta, og ethvert forsøg fra spillernes side på at henvise til at ting, der bliver sagt og gjort *in game*, er imod den virkelige verdens regler, skal aflives øjeblikkeligt.

Cirkusgrunden

I grundejerforeningen Fredenskov ligger der en

ubrugt grund, Cirkusgrunden. Den har stået tom i over 10 år. Det eneste, der er på grunden i dag, er en statue, som grundejerforeningen fik rejst for længe siden, dengang planen var at Cirkusgrunden skulle bruges som rekreativt område for foreningens medlemmer. Nu ligner grunden et vildnis, og der går rygter om, at den er ynglested for rotter og andre skadedyr. Noget må gøres, og bestyrelsen må træde i karakter! Diskussionen om hvad der skal ske med Cirkusgrunden er det centrale slagsmål i scenariet, som danner rammerne for, at vi lærer karaktererne bedre at kende.

Karaktererne

Spillerne spiller fire karakterer, der er medlem af bestyrelsen. De har ikke rigtige navne, men er alene kendt ud fra deres udtryksmåde, som har udgangspunkt i hhv *Jeg*, *Du*, *Man* og *Vi*. Det betyder ikke, at det er abstrakte karakterer, men det er bare for at understrege karikaturen i starten af spillet. I de sidste scener i spillet får spillerne muligheden for at vælge et navn til deres karakter.

Stemning

Spillet ændrer stemning undervejs. Det skal starte som en konfliktfuld og morsom karikatur i de første Foreningsscener, men i Bondingscenerne er der lagt op til en stemning, der er mere alvorlig og

nuanceret. Og så er det op til spillerne, om den sidste Foreningsscene bliver en gentagelse af de karikerede konflikter fra starten, om det bliver drama med forsoning og kompromis eller bitter magtkamp. Det er vigtigt for spillets effekt, at de første Foreningsscener bliver krigeriske og karikerede nok, for ellers bliver scenariet mest et lidt ensformigt drama, uden de store skift eller overraskelser.

Virkemidler

Workshoppen og Opvarmningsøvelserne i starten af spillet er helt afgørende for sætte stemningen i starten af spillet. Energien og debatniveauet skal være på plads, inden du går videre til første Foreningsscene.

Benspændene, specielt de fysiske, trækker stemningen i retning af komedie, mens karakterernes *Små Sorger* og *Eksistentielle Tvivl* trækker i retning af drama. Benspændene skal fylde rigtig meget i starten, og så skal de vige pladsen for karaktererne i løbet af spillet.

For at gøre settingen levende er der lagt *Fortællescener* ind undervejs, hvor spillerne skal fortæller kvarteret, husene og livet der leves herude på forskellige årstider.

Opbygning og Virkemidler

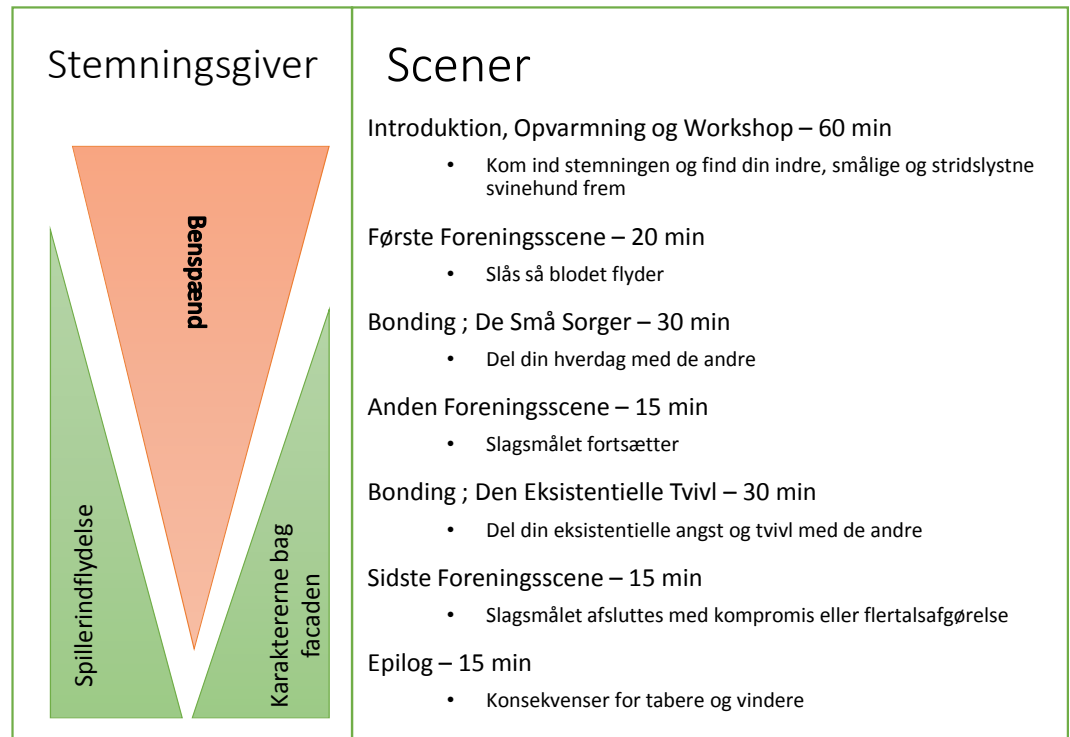
Udviklingen i Scenariet

På figuren til højre kan du se en oversigt over scenariets opbygning, og hvor lang tid hver scene har taget i spilstest.

Spillet er bygget op så Workshoppen og Benspændene, som låser spillernes udtryksform og giver en komisk og karikeret stemning, skal fylde rigtig meget i starten af scenariet.

Efterhånden som spillet skrider frem skal benspændene vige pladsen for karaktererne via *De Små Sorger* og *Den Eksistentielle Tvivl*, hvor vi lærer dem bedre og bedre at kende. Spillernes valg kommer også til at fylde mere og mere og bestemme stemningen i scenariet. I sidste Foreningsscene er det helt op til spillerne, hvilken genre de spiller; komedie, tragedie eller feel-good.

På de efterfølgende sider finder du en grundig beskrivelse af opvarmningsøvelser og workshop, scenetyperne, og din rolle som spilleleder. I afsnittet *Afvikling* er der to sider med en oversigt over, hvad du skal have med, når du giver spillerne en introduktion til scenariet og en oversigt over forløbet af scenariet. Når du føler, at du forstår, hvad der står på de to sider og kan køre scenariet derfra, så har ud læst resten af teksten grundigt nok.

Opvarmning

Eksempler til efterlevelse

Første opvarmningsøvelse er at dele oplevelser fra den virkelige verden, hvor du og spillerne er stødt på latterlige diskussioner og mærkelige regler i foreninger. Læg selv ud for at sætte tonen, og gør det til store fortællinger, selvom det drejer sig om små ting. Jeg har skrevet et par eksempler ned, som du frit kan bruge, hvis du selv eller dine spillere mangler eksempler. De fleste spillere vil have noget at byde ind med, men hvis du sidder i et rum med helt tavse spillere, så lad dem genfortælle mine i stedet.

Efter opvarmningsøvelsen fordeler du rollerne. Der er tips til castingen i afsnittet om Karaktererne.

Sagaen om Amin Jensens skilt

Amin Jens bor i nabolaget, og har besluttet at reklamere for sit nye show ved at sætte et stort skilt med et billede af sig selv i sin baghave, ud mod vejen. Det bliver lynhurtigt samlet op i grundejerforeningens gruppe på Facebook, og efter de indledende jokes om størrelsen på Amin Jensen og hans skilt, maner en af beboerne til besindighed, for ikke nok med at skiltet er grimt, det er også faretruende tæt på et befærdet lyskryds. Amin har udstyret sit skilt med lys, og det afleder opmærksomheden fra lyssignalerne: Amins skilt er simpelthen til fare for trafikikkerheden. Og vores børn færdes i området, så det er en alvorlig sag!

Heldigvis er vores bestyrelse handlekraftig og drøfter sagen på et hasteindkaldt møde. Næste dag kan de med glæde meddele, at de har rettet henvendelse til kommunen, som har lovet at der vil blive taget hånd om sagen. Facebook fyldes med taknemmelige posts, nu hvor vores børn kan se frem til ikke at blive dræbt i trafikken på grund af et oversize billede af Amin Jensen. Indtil en kætter stikker næsen frem i tråden og siger, at hun ikke synes, at det er en sag for grundejerforeningen, og at hun ikke synes, at det er så alvorligt. Hun bliver lynhurtigt lukket ned af en lang post fra bestyrelsen, som forklarer, at selvom Amins hus ikke ligger i foreningen, så er foreningens beboere afhængige af lyskrydset, og at man skal tage sagen meget alvorligt, da det både er vores børns liv og ejendomsværdien, der er på spil! Heldigvis blev katastrofen afværget, og ingen er døde eller har måtte gå fra hus og hjem. Takket være en handlekraftig bestyrelse.

Kampen om Julelysene

I en lille andelsforening i en fjern, fjern hovedstad, havde julestemningen i december været hjulpet på vej af et yndigt lille oplyst juletræ i den fælles gård. Ingen kunne vide at det ville blive genstand for en bitter strid, der ville splitte bestyrelsen, når januar satte ind. Det viste sig nemlig, at bestyrelsen ikke var enige om, hvor længe der skulle være juletræ med lys i gårdhaven. Birthe, som havde sat dem op, mente at

de skulle lyse i januarmørket, mens Bente mente, at julelys kun hørte hjemme i december og straks skulle tages ned, når julen var overstået. En bitter diskussion på foreningsmødet førte ikke til nogen afklaring, så Bente tog sagen i egen hånd og begyndte at slukke for lyskæden hver aften. Det syntes Birthe bestemt ikke var i orden, så hun sørgede beslutsomt for at tænde lyset hver aften, efter Bente var gået. Det blev for meget for Bente, så en mørk og stormfuld nat blev lyskæden rullet sammen og gemt væk i kælderen, hvor den lå i nogle dage, indtil Birthe fandt den og satte den op igen, denne gang med gaffatape og andet til at sikre, at installationen ikke nemt kunne blive fjernet. Nu flød bægeret over for Bente, der simpelthen ikke ville finde sig i den slags juleri uden for sæsonen! Bevæbnet med en hæksaks gik hun ned og klippede ledningerne over og satte således en effektiv stopper for diskussionen. På næste bestyrelsesmøde var stemningen meget trykket, og Birthe undgik fuldstændig at tale til Bente. Til sidst på mødet smed Birthe bomben og erklærede, at hun ikke længere følte sig velkommen i bestyrelsen og med øjeblikkeligt varsel ville ophøre med at varetage sine forpligtelser i den forbindelse. I praksis betød det, at hun ville holde op med at vande de tre planter, der stod i højbedet i gårdhaven. Da foråret kom, stod der tre sørgeligt visne planter i et højbed som et tavst minde om vinterens stridigheder. Birthe vendte aldrig tilbage til bestyrelsen.

Workshop

I workshoppen skal spillerne *Øve deres benspænd, Fortælle Foreningen, øve sig i at Optrappe* deres fortællinger og *Skændes* på en rigtig ukonstruktiv, højroset og dum måde.

Start med at være helt klar på, hvilken stemning scenariet går efter her i starten; nemlig karikerede, højrostede, energifyldte skænderier. Workshoppen stopper først, når de skændes ordentligt.

Lad dem så kort beskrive deres karakter og deres benspænd for de andre, så præsentationsrunden er overstået, inden du går videre til workshopøvelserne.

Øv Benspænd og Fortæl Foreningen på en sommerdag

De fysiske benspænd øver I ved at spillerne én efter én stiller sig op om mimer en enetale for resten. Du og de andre spillere går så op og retter på kropssproget undervejs ved at sætte spilleren i de rette positioner, indtil I synes, det sidder i skabet, og så går turen videre til den næste. Slut af med at alle spillerne går rundt mellem hinanden og mimer samtaler, mens de skal bibeholde deres fysiske benspænd.

De verbale benspænd øver I ved, at alle spillerne stiller sig med ryggen mod hinanden med en

kropstilling, der passer med deres fysiske benspænd. Bed dem så om at *Fortælle Foreningen* på en sommerdag, men med deres verbale benspænd. Bed dem om at starte med at beskrive deres hus set fra gaden, og lad dem så beskrive andre stemningsbilleder fra foreningen. Børn, der leger med haveslanger i sommervarmen, duften af varm asfalt og den slags. Når I har en god fornemmelse af kvarteret, og de verbale benspænd kører, så gå videre til næste øvelse.

Optrap fra småt til episk

Næste øvelse går ud på at drive historierne ud i ekstremer. Spillerne skal bruge både deres fysiske og verbale benspænd i løbet af øvelsen. Hvis de glemmer de fysiske benspænd, så ret på deres kropsholdning ved at flytte på dem. Hvis de glemmer de verbale, så stop diskussion og bed dem om at gentage sætningen med deres benspænd.

Øvelsen går ud på at tage en historie, der starter i det små, og gøre den til en episk fortælling om det gode mod det onde. En uglejnt indkørsel, der optrappes til faldende ejendomspriser, stigende kriminalitet og kvarterets fuldstændige forfald, fordi den kreative klasse ingen respekt har for middelklassen, som betaler gildet med hårdt arbejde,

for lidt tid hos familien og en tidlig død.

Tag et eksempel fra opvarmningen eller andet, der passer til settingen, og lad en spiller fortælle den nøgternt *"Jensens måtte gerne rydde lidt mere op på sin grund, der ser ikke så pænt ud"*. Lad den næste fortælle den, som noget hun er rasende og forarget over *"Det er helt uacceptabelt, og inden vi får set os om, spreder det sig til de andre områder, med rotteplage og faldende ejendomspriser som konsekvens, for ingen respektable mennesker vil bo i sådan en losseplads"*. Og lad den sidste gøre det til en fortælling om det gode mod det onde, liv og død *"Det bliver et ghettoområde med kriminalitet, hvor ingen af os kan føle os sikre i vores eget hjem, når først banderne indtager området. Og vi skal ikke regne med hjælp fra politikerne, for de har altid hadet os med ærligt og hårdt arbejde"*.

Kør mindst to eksempler, indtil du mærker, at de er godt varme, og det falder dem naturligt at overdrive og optrappe fortællinger.

Workshop

Lær at skændes så dumt og højt som muligt

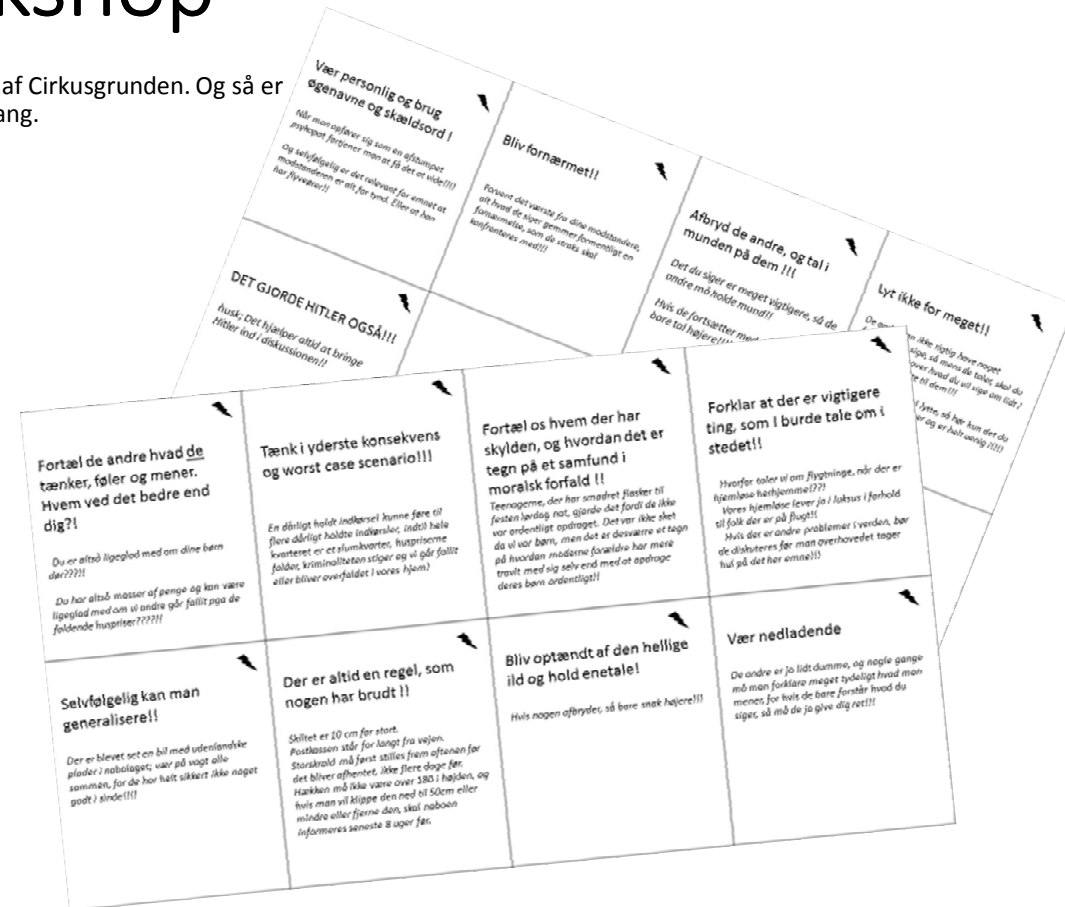
Her er sidste chance for en pause, inden spillet går i gang. Der må ikke være et hul mellem den sidste del af workshoppen og første Foreningsscene; det skal være en *bait 'n switch* overgang, så I tager energien fra workshoppen med ind i første scene. Husk at fortælle spillerne det, så det ikke kommer som en overraskelse

Til den sidste del af workshoppen skal du bruge de *konfliktkort* der er bagerst i scenariet markeret med et lyn . De skal være printet i to kopier og klippet ud, og hver spiller skal have tre kort.

Start med at læse alle kortene op, så de kender dem på forhånd. De er fyldt med gode råd til, hvordan man skal debattere på en måde, så alle får mindst muligt ud af det. Bare giv den fuld gas i oplæsning – det er fjollede kort og frygtelige ting at gøre i en debat. Slut af med Hitler-kortet.

Herefter er øvelsen helt enkelt, at spillerne skal, stadig med benspændene i mente, diskutere et emne fra opvarmningen eller på anden måde relevant for settingen, og de skal gøre, hvad der står på deres kort. Når de har brugt et kort, får de et nyt, indtil bunken er tom. Når bunken er tom, træder du ind i rollen som referenten fra kommunen og siger, at nu må I virkelig tilbage til dagsordenen og tale om de forslag, der

foreligger for anvendelse af Cirkusgrunden. Og så er første Foreningsscene i gang.

Foreningsscener

Scenariet har tre Foreningsscener. I disse scener spiller man bestyrelsesmøderne, hvor alle karaktererne er til stede, og de diskuterer, hvad der skal ske med Cirkusgrunden. Som spilleleder er du med i scenen som den neutrale referent fra kommunen.

Scenerne skal spilles stående og semilive, for at de fysiske benspænd virker bedst muligt, og det virker godt, hvis du kan få spillerne til at bevæge sig rundt undervejs i scenen, så de ikke står fastlåst i én fysisk form.

De tre Foreningsscener i forhold til hinanden

I første Foreningsscene får spillerne lov til at skændes om Cirkusgrundens skæbne med alle de dårlige vaner, de har øvet i workshoppen, og fuld effekt af benspændene. Det bliver højrøstet, fjollet og dumt, og du skal som spilleleder puste til konflikterne og håndhæve benspændene og sikre, at alle forslag bliver fremlagt til diskussion, inden du cutter scenen.

I anden Foreningsscene har vi lært karakterernes *Små Sorger* at kende via de mellemliggende Bondingscener, og stemningen vil rykke sig mere mod drama. Her er det din rolle som spilleleder at puste til konflikterne igen og håndhæve benspændene, især når de føles lidt unaturlige i scenen. I slutningen af

scenen skal du i rollen som den neutrale referent sørge for, at ét af forslagene bliver stemt ud, så der i sidste scene kun er tre forslag at vælge imellem. Når et forslag er blevet stemt ud, slutter mødet og du cutter scenen. Det er vigtigt, at et af forslagene bliver stemt ud, så der ikke er et forslag per karakter i sidste Foreningsscene, for så stemmer alle bare for deres eget forslag.

I sidste Foreningsscene har spillerne lært karakterernes *Eksistentielle Tvivl* at kende, og stemningen vil tage endnu et nøk mod mere drama end komedie. I den her scene er din eneste rolle at få gennemført en afstemning om, hvilket forslag bestyrelsen skal gå videre med, og i øvrigt lade spillerne selv styre stemningen. I den her scene skal du ikke håndhæve benspændene eller puste til konflikten; det er helt op til spillerne, om det bliver en scene, hvor den karikerede debat fra første scene fortsætter, om det bliver en bitter og personlig kamp om at få deres vilje, eller om de beslutter at finde et kompromis, som de alle kan blive enige om. Når afstemningen har resulteret i flertal for et af forslagene, slutter mødet, og du cutter scenen. Herefter er det direkte videre til Epilogen.

Spilleleder i Foreningsscenerne

Du har fire opgaver som spilleleder i Foreningsscenerne: *Håndhæve benspændene*, især når de føles unaturlige og irriterende, du skal *puste til ilden* via din rolle som den neutrale referent fra kommunen, du skal *afholde afstemninger* om Cirkusgrunden, og du skal *cutte scenerne*.

Om at håndhæve benspænd

Under karaktererne kan du læse, hvad deres individuelle benspænd går ud på. Kort fortalt har de alle et bestemt kropssprog, og de skal, for så vidt muligt, starte deres sætninger med et bestemt stedord (jeg, du, man eller vi). Benspændene skal øves godt i opvarmningen, så I er klar til første Foreningsscene.

Når du skal håndhæve de fysiske benspænd, går du simpelthen hen og retter deres måde at stå på, og hvor de kigger hen. Flyt dem fysisk tættere på eller længere fra hinanden, drej deres hoveder, så de får eller mister øjenkontakt med de andre. Når du flytter på dem, skal du selvfølgelig gøre det stille og roligt, så ingen kommer til skade. Husk at fortælle spillerne, at de gerne må bevæge sig selv, så de ikke bliver til statuer. De skal bare huske at bevæge sig på en måde, der passer til deres benspænd.

Foreningsscener

De verbale benspænd er lidt mere tricky at håndhæve, men her kan du i din rolle som neutral referent i scenen sige ting i retning af *"Du mener vel VI, ikke?"* hvis VI-karakteren glemmer sit benspænd om at starte sætninger med "vi". For det meste er den mest effektive måde at håndhæve de verbale benspænd at håndhæve de fysiske, for det minder spillerne om benspændene generelt.

Når du håndhæver benspændene, gør du det dels fordi de er vigtige for stemningen i spillet, og dels fordi det som spiller er det notorisk svært at huske sine benspænd, når først musikken spiller. Men du gør det også, fordi benspændene skal symbolisere, at de fire karakterer er fanget af deres udtryksform og de andres opfattelse af dem, og at det er i vejen for, at de kan kommunikere tydeligt. Derfor er det en pointe, at benspændene ikke bare er noget de selv vælger og husker, men også noget de bliver tvunget over i.

Du skal kun håndhæve benspændene i de to første Foreningsscener.

Om at puste til ilden

Som spilleder har du rollen som den neutrale referent, som er udpeget af kommunen. Du har ikke

en holdning til hvad der skal ske med Cirkusgrunden, men du er ordstyrer i debatten, som skal sikre, at alle forslag bliver hørt, og at der kommer en afklaring til sidst. Og i forhold til spillet skal du være god til at fremhæve, hvad spillerne er uenige om. Du er godt nok neutral i din rolle, men det forhindrer dig ikke i at fremhæve konflikten.

Når forslagene fremlægges, så vær god til at påpege ulemperne for de andre karakterer. *"En børnehave vil jo unægtelig betyde et øget støjniveau for de umiddelbare naboer"* *"Et værested er jo ikke ligefrem fremmede for ejendomsværdien."*

Hvis karaktererne når frem til at to forslag godt kan kombineres ala *"Børnehaven kunne jo være et grønt område"* så skyd det ned ved at forklare, at det er helt modstridende ønsker. *"Børnehaven vil nødvendigvis skulle sikres, og der vil ikke være plads til de træer, der står på grunden nu, og søen må bestemt også drænes og fyldes, for børnenes sikkerhed"*.

Og grib fat i det, når de siger særligt aggressive eller sårende ting. *"Jeg synes ikke, der er nogen grund til at kalde Jeg for en gammel fascist."*

Du skal kun puste til konflikten i de to første Foreningsscener.

Om afstemningerne

I første Foreningsscene er der ikke nogen afstemning, men kun en præsentation og diskussion af hvert af de fire forslag. Sørg for at alle karaktererne får ordet undervejs, så de mere stille spillere ikke forsvinder.

I anden Foreningsscene skal du gøre det tydeligt, at karaktererne skal stemme et forslag ud, inden mødet kan slutte. Det er væsentligt, at de direkte skal stemme imod et forslag, for det trækker konflikten mere op, når man stemmer direkte imod. Så falder et af forslagene ved, at de andre er imod det, i stedet for at det falder, fordi der ikke var nok, der var for det. Det er en lille forskel, men væsentlig alligevel. Lav en rundspørge i løbet af scenen, hvor hver karakter skal sige, hvilke to forslag de synes er værst, så de får god mulighed for at kritisere de andre forslag inden afstemningen. Sørg igen for at alle kommer til orde.

Foreningsscener

I sidste Foreningsscene skal de beslutte, hvad der skal ske med Cirkusgrunden. Hvis nogen af spillerne har fundet på flere forslag i løbet af spillet, (fordi spillere gør sære ting ind i mellem), så find på en rimelig *in game* undskyldning for at dømme dem ude, aka at du, som neutral referent, har undersøgt mulighederne, og det nye forslag er desværre imod lokalplaner, lovgivning et eller andet. Der skal kun være tre forslag i sidste scene. Lad de karakterer, der stadig har deres forslag fremme, argumentere for dem igen, og lade spillerne debattere undervejs. Lav igen en rundspørge og sørg for, at alle kommer til orde, inden du går til afstemningen. Gør det klart, at mødet ikke slutter, før der er taget en beslutning.

Om at cutte Foreningsscenerne

Første Foreningsscene skal cuttes *efter*, at alle har præsenteret og diskuteret deres forslag for Cirkusgrunden, og *før* diskussionen går i stå. Det ville være super at cutte den midt i en ophedet diskussion, men det vigtigste er at gøre det, inden scenen bliver kedelig. I din rolle som den neutrale referent konkludere du *in game*, at tiden er gået, og mødet er slut, og I må genoptage diskussionen på næste møde, hvor I skal have det ned til tre forslag.

Anden og tredje Foreningsscene skal cuttes umiddelbart efter afstemningen, og igen gør du det *in game* ved at erklære mødet for hævet.

Der er ikke noget at vinde ved at lade Foreningsscenerne køre for langt; ingen bryder sig om kedelige foreningsmøder, der trækker ud. Hvis dine spillere ikke rigtig går til den i diskussionerne, selv når du puster til konflikten, så bevæg scenen frem mod afslutningen og cut den.

Bondingscener

Scenariet indeholder to sæt af fire Bondingscener. De to sæt er *De Små Sorger* og *Den Eksistentielle Tvivl*. Det er i disse scener, at spillerne lærer karaktererne bedre at kende, og de har til formål at ændre stemningen i løbet af spillet ved først at give lidt menneskelighed til de karikerede karakterer, og sidenhen vise dem i deres mest sårbare øjeblik.

Det er scener hvor karaktererne støder på hinanden i hverdagen, når de er på vej hjem, er i gang med ærinder, sidder derhjemme, er ude og gå en tur og den slags. Det er IKKE scener, hvor de kan fortsætte diskussionen fra Foreningsscenerne. Spillerne skal vælge et sceneoplæg hver, hvor de møder én af de andre karaktere tilfældigt i en situation, hvor den anden karakters bekymringer træder frem. Den karakter, der vælger scenen, er *initiativtageren*. Den anden karakter er *ejeren* af scenen.

Scenerne har til formål at bringe *ejerens* bekymringer i spil, og drejer sig altså ikke om *initiativtagerens* bekymringer, Cirkusgrunden eller lignende.

Spillerne skal, inden scenerne går i gang, have udleveret et tillæg til deres karakterer, hvor deres *Små Sorger* og *Eksistentielle Tvivl* er på, markeret med henholdsvis en *trist smiley* og et *knust hjerte*.

Grunden til at de ikke må uddeles i starten af spillet er, at hvis spillerne har forståelse og sympati for deres karaktere fra starten, bliver det alt for svært for dem at spille dem som de latterlige karikaturer, som de skal være i de første scener.

Det er op til *ejeren* af scenen, om hun vil dele sin bekymring, og hvordan hun vil dele den. Hun kan vælge at dele den *in game* med *initiativtageren*, sådan som man ind imellem deler ting med folk omkring sig. Hun kan også vælge, at *initiativtageren* ikke er en person, hun vil dele noget med, men hun vil alligevel gerne have sin bekymring ud i spillokalet. Så siger hun farvel til *initiativtageren in game* og fortsætter scenen alene i fortælleform eller som monolog. Og sidst men ikke mindst kan hun vælge ikke at dele overhovedet, og bare holde det for sig selv.

Spiltestene viste ret tydeligt, at spillerne nærmest ikke kunne lade være med at dele det hele, selv når jeg prøvede at belønne dem for at lade være. Så med stor sandsynlig vil dine spillere også dele deres bekymringer med dem, der spørger, men det er væsentlig for scenariet, at det er frivilligt.

Sceneoplæggene er fastlagte, og du finder dem under handouts. De skal klippes ud, så du har to sæt af fire scener, du kan lægge op; et sæt til hver

sæt af Bondingscener

Fortæl Foreningen

Første sæt Bondingscener drejer sig om *De Små Sorger*, og indledes med en fortællescene, hvor du og spillerne *Fortæller Foreningen* på en efterårsdag. Start med at lade spillerne beskrive deres hus set udefra, og fortsæt så med andre stemningsbilleder fra livet i forstæderne. Visne blade, asfalten der bliver sort af regnen, regntøj og paraplyer, trailere med haveaffald der køres på genbrugspladsen i tasmørket, det klare efterårsllys igennem det farvede efterårsløv. Herefter går I videre til, at spillerne vælger en scene hver.

Andet sæt Bondingscener drejer sig om *Den Eksistentielle Tvivl* og indledes med, at du og spillerne *Fortæller Foreningen* på en vinterdag. Start med at bede spillerne beskrive deres hus udefra på en vinterdag, og fortsæt med andre stemningsindtryk fra kvarteret. Nøgne ligusterhække med sne på toppen, julelys på gavle og i træerne i forhaven, folk der kører hjemmefra i mørke og kommer hjem i mørke, vinduer der vidner om varme og hygge indenfor, børn i flyverdragter med røde kinder. Herefter går I videre til, at spillerne vælger en scene hver.

Bondingscener

Navngivning

Andet sæt Bondingscener giver spillerne mulighed for at navngive deres karakter, som et sidste opgør med karikaturen de var i starten af spillet.

Spilleleder og Bondingscenerne

Som spilleleder skal du uddele tillæg til karakterarkene, forklare hvad Bondingscenerne går ud på, sætte stemningen, og hjælpe med at cutte scenerne.

Uddel karakterark

Giv spillerne en kort introduktion til hvad *De Små Sorger* og *Den Eksistentielle Tvivl* er (brug evt beskrivelsen fra næste afsnit om Karaktererne) og giv spillerne god tid til at læse tillæggene, inden du går videre til at fortælle dem om hvordan Bondingscenerne virker.

Forklar Bondingscenerne

Læg sceneoplæggene frem og forklar, at de hver skal vælge én af dem. Forklar dem at scenerne handler om den karakter, der står på scenen, og det er deres bekymringer, der enten skal deles eller ikke deles, afhængig af den spillers valg. Forklar dem at de til enhver tid selv kan cutte

scenen ved at sige farvel til hinanden, og ellers vil du cutte den.

Sæt stemningen

Du sætter stemningen ved at lade spillerne *Fortælle Foreningen*. Det er en ret simpel fortællescene, hvor spillerne skal give stemningsbilleder fra foreningen på forskellige årstider, for at skabe fornemmelsen af tiden der går og livet i forstaden.

Om at cutte Bondingscenerne

Bondingscenerne kan cuttes både af dig og ejeren af scenen. Spillerne kan cutte den ved at sige farvel til hinanden in game. Hvis de ikke gør det, (og det gør de nok ikke) er det op til dig at cutte den.

Hvor Foreningsscenerne skal cuttes ret skarpt, så må Bondingscenerne gerne cuttes lidt blidere. Der må gerne være tavshed og tøven i scenerne, så giv dem lidt tid til at udvikle sig, inden du cutter.

Cut dem når ejeren af scenen har delt sine bekymringer, og samtalen er ved at gå i stå, eller når det er tydeligt, at hun ikke har tænkt sig at dele.

Epilog

Den sidste scene i scenariet er epilogen. Den kommer umiddelbart efter sidste Foreningsscene, hvor bestyrelsen træffer en beslutning om Cirkusgrunden.

Start med at lade spillerne *Fortælle Foreningen* på en forårsdag. Bed dem starte med at beskrive, hvad der sker på Cirkusgrunden, hvor man er i fuld gang med at føre deres beslutning ud i livet, og lad dem fortsætte med andre stemningsbilleder fra kvarteret.

Hvis karaktererne ikke nåede til en enstemmig beslutning i sidste Foreningsscene, starter taberen af afstemningen med at fortælle, hvilke negative konsekvenser beslutningen fik for ham og hans liv. Herefter får vinderne lov til at forklare alle de positive konsekvenser, beslutningen fik for dem.

Det er en ret enkel ting, men det virker ret fint til at gøre slutningen lidt bitter for dem, der nød sejren i sidste Foreningsscene, når de bliver konfronteret med, hvad deres beslutning gjorde ved taberen. Og hvis de alle sammen blev enige, slutter scenariet i smuk harmoni, hvor alle får det bedre.

Karaktererne

Scenariet har fire spillerkarakterer og en enkelt birolle, som spilles af spilleleder.

De fire spillerkarakterer har det til fælles, at de går meget op i alt, hvad der vedrører grundejerforeningen. De holder deres privatliv ude af diskussionerne i foreningen, og der er intet i verden, der kan få dem til at forlade foreningsarbejdet eller debatten uden at kæmpe til det sidste.

Karakterernes opbygning

De fire spillerkarakterer består af en *Udtryksform*, som er defineret gennem deres verbale og fysiske benspænd, en beskrivelse af deres *Hus og Historik* i foreningen, deres *Planer for Cirkusgrunden* samt en beskrivelse af hvad de synes om de andre karakterer i starten af scenariet. Herudover er der to tillæg til hver karakter, nemlig deres *Små Sorger* og deres *Eksistentielle Tvivl*, som først udleveres i forbindelse med de tilhørende Bondingscener.

Karaktererne er navngivet af deres udtryksform, så de hedder *Jeg*, *Du*, *Man* og *Vi*, og de bør optræde som navnløse, indtil spillerne evt vælger at navngive dem i andet sæt Bondingscener.

Scenariets eneste birolle er den officielle referent til bestyrelsesmøderne, og den spilles af spilleleder. Det er mere en funktion end en reel rolle, da det eneste

formål med rollen er at give spilleleder mulighed for at blande sig i Foreningsscenerne. Som spilleleder står det dig frit for at skabe Referenten. Du kan navngive hende, give hende en baggrund og et kropssprog eller faste vendinger hun altid bruger. Du må bare ikke give hende en holdning til, hvad der skal ske med Cirkusgrunden; her skal du være helt neutral.

Karakterernes Udtryksform er der dels for at skabe en komisk stemning i de scener, de bruges i, men også for at give spillerne følelsen af, hvordan det føles, når man ikke kan styre, hvordan ens budskab bliver modtaget, fordi deres fremtoning kommer i vejen. Det er f.eks. svært at udtrykke medlidenhed og personlige varme, når man som *Jeg* står med rank ryg og hænderne i siden, og det er svært at være særligt overbevisende, når *Man* står og kigger ned i gulvet. Karakterernes udtryksform er beskrevet på de efterfølgende oversigtsark.

Hus og Historik i foreningen har til formål at sikre, at spillerne allerede fra start har noget at spille på og nogle gode grunde til at være i konflikt med de andre karaktere og har et indtryk af deres egen karakter.

Deres Planer for Cirkusgrunden er helt centrale for spillet, og det er vigtigt, at alle spillerne er helt med på, hvad deres karakter har af planer for grunden i starten af spillet. Det er det faste udgangspunkt for

karaktererne, og de bør ikke uden videre forkaste eller ændre det. Det ønske er nøje afstemt med deres Eksistentielle Tvivl, så jo mere spillerne lærer om deres karakter, jo mere bliver deres ønsker for Cirkusgrunden relevant.

Karakterernes Holdninger til Hinanden ved starten af scenariet er præget af udråbstegn og STORE BOGSTAVER, og er mildest talt ret fjendtlige, og det er selvfølgelig med vilje. De er udgangspunktet for samspelet, og det er basalt set det scenariet arbejder på at ændre.

De Små Sorger er tænkt som de ting, vi går og håndterer i hverdagen. Den slags, hvor man ville sige; "Ja, det er noget møg, men det er ikke verdens undergang, og jeg lever med det." Det er elementer i karakterernes liv, som de ikke kan komme udenom, og som præger deres hverdag, men uden at være altødelæggende. Det skulle gerne give spillerne følelsen af at sidde med en karakter, der er lidt mere end bare en karikatur. De bliver først uddelt til spillerne lige inden det sæt Bondingscener, de skal bruges til.

Karaktererne

Den Eksistentielle tvivl er de tanker, der dukker op på de dage, hvor vi bare ikke kan mere. De dage, hvor de små sorger virker store, og vi er overvældet af det hele og ikke kan se en vej ud. Den føles altomfattende og evig, når den rammer os, men den forsvinder igen, når vi har sovet, eller haft en god dag med dem vi holder af. Med andre ord betyder den Eksistentielle Tvivl ikke, at karaktererne er grundlæggende og permanent ulykkelige; det betyder bare, at de har et ømt punkt, som de er forsvarsløse mod på de mørke dage. De bliver først uddelt til spillerne lige inden det sæt Bondingscener, de skal bruges til.

Samspelet mellem karaktererne

Spillerkaraktererne er beskrevet i detaljer i det materiale, du skal give spillerne, men jeg har lavet et par oversigtsark til dig, som skulle gøre det nemmere at se dem i forhold til hinanden. Læs arkene godt igennem, så du har styr på karaktererne i forhold til hinanden. Karakterernes historik indeholder ikke i nogen særlig grad en fælles fortid, for det her spil handler ikke om, hvad de havde sammen før scenariet, men snarere hvad de kan få sammen i løbet af det, efterhånden som de lærer hinanden at kende. Derfor er de designet, så personlighed og interesser er det, der driver dynamikken i spillet. F.eks. vil *Jeg* og *Man* have nogle fælles holdninger til, at der skal være orden

i tingene, men samtidig vil *Jeg* bevare status quo, hvor *Man* vil udnytte nye muligheder. De er skrevet, så de har noget tilfælles og noget at være uenige om, og så er det op til spillerne, hvad der får lov til at dominere til sidst.

Casting

Efter de første opvarmningsøvelser skulle du gerne have en eller anden følelse for spillerne, så du kan dele karaktererne ud.

Start med at finde en spiller, som du kan modcaste til rollen som *Man*. Det er vigtigt, at den rolle bliver givet til en spiller, der ikke er genert og tilbageholdende, for *Man* kan godt forsvinde lidt i spillet, hvis hun ikke har en stærk spiller.

Jeg kan det også være fint at modcaste, så du kan give ham til en af de mere stille spillere. Effekten af *Jeg's* benspænd bliver mest tydelige, hvis de bliver givet til en spiller, som ikke naturligt har det kropssprog.

Vi skal helst gives en spiller, der ikke er nervøs for fysisk spil for at få mest ud af rollen. Led efter den spiller, som stiller sig ved siden af dig for at kigge med i papirerne, den der giver dig hånden eller bare virker mest fri i sit kropssprog.

Roller som *Du* kan man caste de fleste spillere til, men det er sjovt at give den til én, der er glad for at give gode råd. Så hvis nogen i løbet af eksemplerne fra opvarmningen havde gode ideer til, hvad man bare kunne have skrevet eller gjort for at lukke diskussionen, så er det den perfekte *Du*.

Udtryksform

Jeg

Den Ældre Funktionær fra Gammel Byvej.

Krop: *Jeg's* kropssprog er kendetegnet ved at være lukket, stejlt og utilnærmeligt. Han vil stå med rank ryg, armene over kors eller hænderne i siden og spredte ben.

Ord: *Jeg* begynder helst alle sætninger med "Jeg..." Hans udtalelser er selvsikre og absolutte. Der er ikke plads til tvivl eller nuancer; Det er godt eller skidt, sort eller hvidt og ikke noget midt i mellem.

Kasseren fra Møntmestervej

Krop : *Man's* kropssprog er underdanigt og usikkert. Hun vil stå og fumle lidt med hænderne, pille nervøst ved et papir eller sit ærme. Hun undgår øjenkontakt og viger bort, hvis folk kommer for tæt på. Arme og ben holdes tæt til kroppen

Ord: *Man* begynder gerne alle sætninger med "Man..." Hendes udtalelser er fyldt med forbehold og relativering, og det eneste tidspunkt hun bliver tydelig er, når hun kommer med passivt-aggressive udtalelser.

Man

Vi

Den joviale familiefar fra Paradisvej

Krop : *Vi's* kropsprog er præget af friskhed og fysisk kontakt til dem, han taler til. Han vil lægge hænderne på skuldrene af de andre, læne sig op af dem, og give kram, der varer lige lidt for længe. *Vi* har ingen fornemmelse for andres personlige rum, og han vil ikke lægge mærke til, om andre synes, han er for tæt på.

Ord: *Vi* starter gerne alle sætninger med "Vi...". Ikke som et royalt Vi, men som et inkluderende og dominerende vi, hvor han taler på alles vegne. *Vi* bliver sjældent konkret i sine forslag, men taler hellere om flyvske begreber og ideer.

Kvarterets bedstemor fra Lærkevej

Krop : *Du's* kropssprog er direkte og virker anmassende og til tider aggressivt. Hun læner sig frem mod den, hun taler til, eller hun peger på dem, mens hun taler til dem. Hun er helt tæt på og holder intensiv øjenkontakt.

Ord: *Du* begynder helst alle sætninger med "Du...". Hun giver altid råd og direktiver om, hvordan problemer kan løses nemt og hurtigt, hvis man bare tager sig lidt sammen. Hendes råd er som oftest bedrevidende og forsimplede.

Du

Historik

Jeg

Respekt for fortiden og orden

Jeg har deltaget i grundejerforeningen lige fra starten, og han har været en garant for at holde foreningen ren, pæn, rolig og ordentlig, ligesom hans hjem. Særligt har han alle dage insistet på at bevare naturområdet nede omkring åen, hvor der er et rigt dyre- og planteliv, og hvor han nyder at gå tur med sin kone.

Jeg ved, at hvis man ikke gør en indsats for at holde standarderne oppe, risikerer man at kvarteret bliver overrendt af kriminelle elementer. Han alene står som en klippe mod stormen og sikrer, at det hele ikke falder fra hinanden.

Styr på økonomien og reglerne

Man er ret ny i grundejerforeningen, men det gik hurtigt op for hende, at der ikke var styr på de væsentlige ting i foreningen. Det lød mere som en kaffeklub end en seriøs forening. Så *Man* mødte op til næste generalforsamling og fik alle sine fordomme bekræftet. Specielt blev hun chokeret, da hun begyndte at kigge i regnskaberne, der nærmest var ikke-eksisterende. Så *Man* meldte sig som kasserer i foreningen. Hvis ingen af de andre er kompetente til at varetage deres interesser, og sikre huspriserne og at de rette regler og bestemmelser bliver overholdt, så skal hun nok gøre det.

Man

Vi

Fokus på Fremskridt og Familien

Vi har boet i foreningen i ca 6 år og engagerede sig straks i foreningen. Det er et område med muligheder, og der skal en visionær til at hjælpe det i gang. Der er mange eksempler på, at når et enkelt menneske tør stille sig op og udvise lederskab og inspirere sine omgivelser, så kan der ske store ting. Men det kræver, at vi udviser noget format og tænker langsigtet. Det er også den eneste måde at sikre en god fremtid for børnene. Den eneste rigtige investering er en investering i børnefamilierne, som *Vi* plejer at sige. Det er dem, der bringer fremtiden, og de har brug for alt den støtte, de kan få. Det eneste rigtige formål med noget som helst er børnene og at sikre, at de har de bedste rammer for deres opvækst.

Det sociale samvær og ansvar

Du flyttede til foreningen for længe siden sammen med hendes nu eksmand. Lige fra starten har hun kæmpet for, at foreningen skulle være et socialt ansvarligt og rummeligt sted, hvor man gik mere op i at der skulle være plads til alle, end om hækken blev klippet. Det gik dog hurtigt op for hende, at grundejerforeninger er fyldt med småborgerlige, asociale egoister uden forståelse for de udsattes behov og uden interesse for deres medmennesker. Men *Du* har tænkt sig at insistere på, at man kan være et godt menneske, selvom man er husejer. *Du* opfatter alt hvad der foregår i foreningen som noget, hun har ret til at vide og have en mening om.

Du

Cirkusgrunden

Jeg

Fredning af Cirkusgrunden

Jeg ønsker, at Cirkusgrunden bliver en del af det fredede naturområde langs med åen. *Jeg* bor lige ved siden af grunden og vil under ingen omstændigheder finde sig i, at der kommer støjende eller uordenlige naboer til og ødelægger idyllen.

Salg af Cirkusgrunden til et storcenter

Man vil have, at grunden bliver brugt til at bringe forretning og velstand til kvarteret. Der ligger et tilbud fra et storcenter, som ønsker at bygge på grunden, og det er den perfekte mulighed for at sikre et rigt handelsliv i området.

Man vil på ingen måde gå med til at grunden bliver solgt til noget, der kan skade ejendomsværdien.

Man

Vi

Institution for børn med særlige behov på Cirkusgrunden

Vi ved at kommunen står og mangler et sted, hvor de kan oprette en institution for børn med særlige behov, og Cirkusgrunden ville være det perfekte sted at gøre det. Det er en fantastisk mulighed for at gøre noget godt for børnefamilierne i området.

Vi vil ikke på nogen måde gå med til, at grunden ligger ubenyttet hen uden at være til gavn for børnefamilierne i området.

Værested for tidligere kriminelle på Cirkusgrunden

Du ved, at det lokale værested for tidligere kriminelle er blevet opsagt fra deres lokaler oppe ved S-togslinien. De mangler et nyt sted at være, og Cirkusgrunden ville være det perfekte sted at sætte skurvogne eller måske endda barakker op.

Du vil på ingen måde finde sig i, at man presser de socialt udsatte ud af området for at give plads til store virksomheder, så de kan tjene endnu flere penge.

Du

Små Sorger

Jeg

Anna husker ikke så godt

Jeg's kone Anna har Alzheimer. De får den hjælp de kan fra kommunen, men det er svært at se hende forsvinde lidt måned for måned, og vide at der ikke er nogen kur. Men *Jeg* har lovet at stå ved hendes side i medgang og modgang, og det har han tænkt sig at gøre. De har stadig stor glæde af at gå ture langs med åen og kigge blomster og planter.

Min familie er lidt fucked up

Man's familieforhold har altid været noget rod. Hjemmet var præget af alkohol, stoffer, vold og kriminalitet. *Man* er kommet ud af miljøet, men hun har stadig noget kontakt med sin mor, som sidder fast i det og ind imellem har brug for hjælp til huslejen og til at tale med myndighederne. Det kan være ret opslidende, men *Man* er jo nødt til at hjælpe sin mor. *Man* har arbejdet hårdt for at frigøre sig fra miljøet og blive økonomisk uafhængig, og hun undgår alt hvad der lugter af kontanthjælp, ghetto, misbrug eller kriminalitet.

Man

Vi

Tobias har ADHD

Vi's ældste søn har siden en ung alder udvist ret voldsomme adfærdsvanskeligheder, og efter et langt og opslidende afklaringsforløb har han fået diagnosen ADHD. Han er nu på medicin, og selvom *Vi* principielt er meget imod at give den slags medicin til en dreng på 7 år, så er det den eneste måde, de kan få det til at hænge sammen i hverdagen. Og medicinen har helt sikkert gjort det nemmere at håndtere Tobias, og han løber ind i færre problemer end tidligere.

Baby-Bee bor i Canada

Du har altid ønsket sig en stor familie, men skæbnen ville, at hun kun fik en enkel datter, Beatrice, eller Baby-Bee, som hun kalder hende. Hun er hendes livs lys og det formål i livet, der hjalp hende igennem en frygtelig skilsmisse fra hendes far. Nu er hun flyttet til Canada og har stiftet familie. *Du* savner hende helt utroligt meget, men heldigvis taler de tit i telefon sammen, og hun kan følge med i hendes liv på facebook. Det hjælper lidt.

Du

Eksistentiel Tvivl

Jeg

Frygten for at blive glemt

Jeg har indset, at efterhånden som Anna glemmer mere og mere, så er han den eneste tilbage, der kender til deres familie og deres historie. Værst af alt er det dog, at når han og Anna er væk, så er der ingen til at huske deres søn, Anders, som døde for 10 år siden. Alle spor af dem vil forsvinde som dug for solen, som om de aldrig havde levet.

På Cirkusgrunden står en skulptur, som grundejerforeningen fik sat op engang for mange år siden. Da *Jeg* var primus motor i projektet fik han, Anna og Anders lov til at sætte deres håndaftryk i fundamentet og skrive deres navne. Når de er væk, er det det eneste fysiske bevis for, at de gik på jorden engang.

Vi

Frygten for at familien falder fra hinanden

Vi's familie er ved at falde fra hinanden. De kan ikke få enderne til at mødes, de er rygende uenige om, hvordan de skal håndtere Tobias, og de forsømmer lillesøsteren, Emma. Det praktiske med at hente og bringe hænger simpelthen ikke sammen, og de skændes mere og mere om alting. Emma går i børnehaven et godt stykke væk, fordi det skulle være en Rudolf Steiner børnehaven. Og Tobias er på en specialskole, som ligger i nabokommunen. Der er snak om at lave en lignende institution i den her kommune, men de mangler et sted at gøre det.

Hvis bare Cirkusgrunden kunne blive solgt til kommunen med en betingelse om, at den skulle bruges til en institution for børn med særlige behov, så ville det lette rigtig meget på deres hverdag, og så kunne det lykkes alt sammen. Ellers må de se nederlaget i øjnene og splitte familien ad.

Frygten for at hendes far havde ret

Igennem sin opvækst fik *Man* jævnligt tæsk at sin far, når han kom fuld hjem. Han plejede at håne hende for at være svag og uduelig og gjorde nar af hendes måde at tale på. Jo bedre hun klarede sig, jo mere hånede han hende for at tro, at hun var noget. Sammenbidt og stædigt kæmpede *Man* sig væk fra sin opvækst, men inderst inde frygter hun, at hendes far havde ret i, at hun er en latterlig fiasko.

Man købte hus, da boligmarkedet var godt, og hun forventede at sælge det med en god fortjeneste. Nu bor hun alene i huset, og hvis ikke salget af Cirkusgrunden kan forøge ejendomsværdien i området, må hun gå fra det. *Man* kan høre sin fars fulde og hånlige grin i baghovedet.

Man

Frygten for at være alene

Du mistede hele sit sociale netværk i skilsmissen, og da Beatrice flyttede til Canada, blev hun ramt af en lammende ensomhed. Hun fik en depression og var nær aldrig kommet ud af den. Redningen blev, at hun meldte sig frivilligt på et værested for tidligere kriminelle. Hos de andre frivillige og brugerne fandt hun et nyt formål og fællesskab, og de blev hendes faste holdepunkt. Men værestedet har mistet lokalerne, fordi naboerne til værestedet klagede nok til kommunen. Hvis de ikke kan finde et andet sted at være, lukker det hele ned, og *Du* mister alt igen.

Hvis bare Cirkusgrunden kunne blive solgt billigt til værestedet, så kunne man sætte nogle barakker eller skurvogne op og starte på en frisk, så *Du* ikke mister sit sociale netværk og sin grund til at stå op om morgenen.

Du

Afvikling

Introduktion

Formålet

I starter som karikerede bestyrelsesmedlemmer, der hader hinanden, og så må vi se hvor I ender.

Setting

Grundejerforeningen Fredenskov.
Inspireret af virkeligheden, men uden regelrytteri.
Det hele drejer sig om, hvad der skal ske med Cirkusgrunden

Opbygning

Opvarmning, roller, workshop, forenings- og Bondingscener, epilog

Foreningsscener

Alle fire karakterer
Benspænd
Ingen snak om privatlivet
Spilleders rolle som neutral referent

Bondingscener

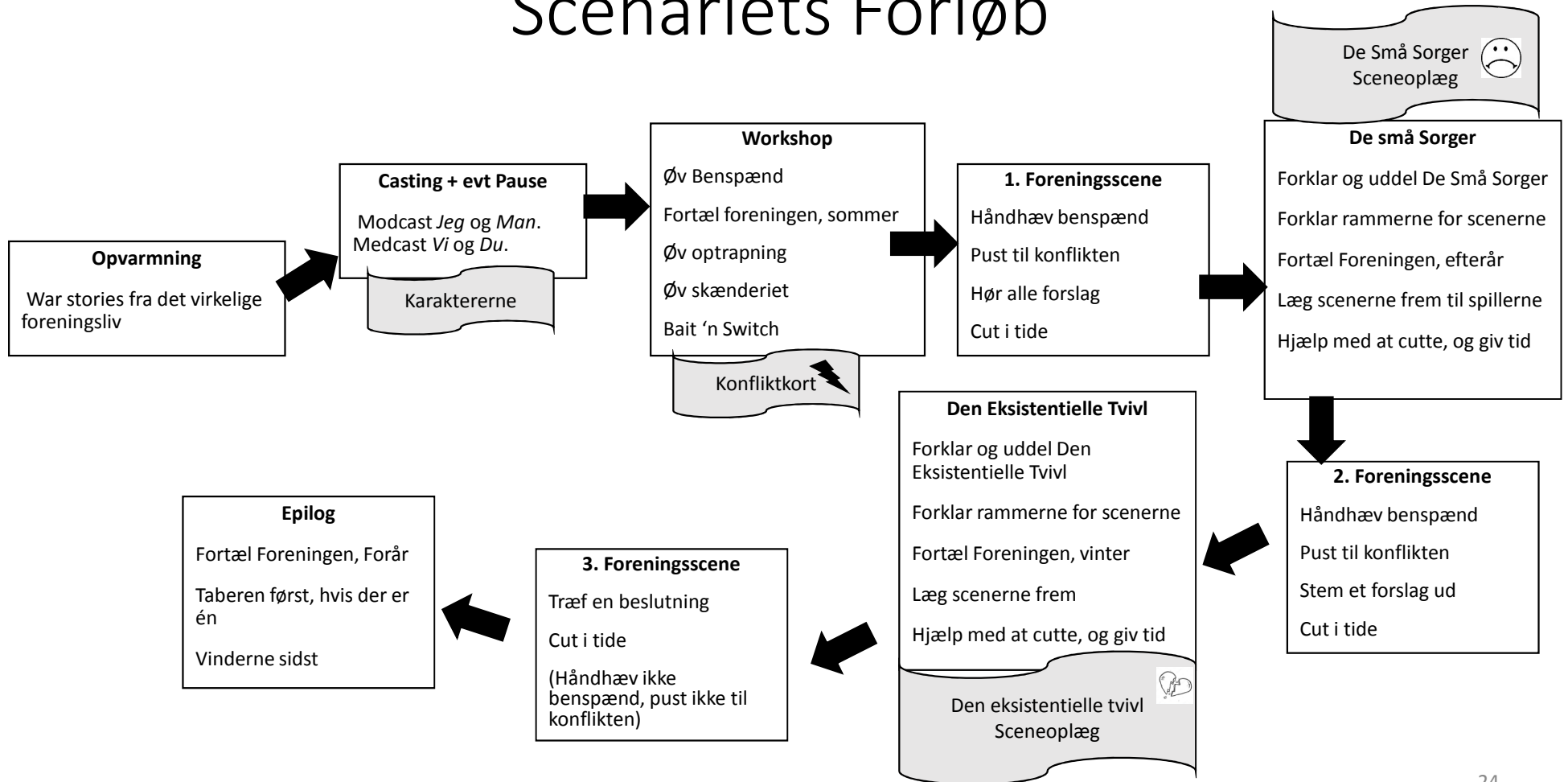
Fortæl Foreningen igennem året
Spil scener to og to
Lær mere om karaktererne, hvis I har lyst til at dele.
Ingen Foreningssnak

Karaktererne

Benspænd
Hus og Historik
Hader hinanden, elsker at være i bestyrelsen
Ønsker for Cirkusgrunden
I får mere at vide om dem i løbet af spillet

Scenariets Forløb

Karakterer og handouts

Alle handouts og karakterark skal printes one-sided. Resten af scenariet kan printes på begge sider.

Konfliktkort, sceneoplæg og karaktertilæg til Bondingscenerne skal klippes ud inden spilstart.

Jeg

Sådan har vi
altid gjort

Set udefra

Folk skal
rydde op
efter sig

Den Ældre Funktionær fra Gammel Byvej

Jeg bor i en lille, velholdt bungalow med sin kone Anna. Hjemmet ligger i ro for enden af vejen, lige op af Cirkusgrunden. Det er indrettet med brune møbler og kakkelbord, og det er holdt i mørke farver med mønstret tapet og farvede lampeskærme. *Jeg* og Anna har stadig det stel, de fik i bryllupsgave for næsten 40 år siden, og der er ikke et eneste skår i det. Haven står fuldstændig perfekt med figurklippede buske og guldfiskedam.

Jeg har deltaget i grundejerforeningen lige fra starten, og han har været en garant for at holde foreningen ren, pæn, rolig og ordentlig, ligesom hans hjem. Særligt har han alle dage insisteret på at bevare naturområdet nede omkring åen, hvor der er et rigt dyre- og planteliv, og hvor han nyder at gå tur med sin kone og deres hund, Trofast.

Jeg ved, at hvis man ikke gør en indsats for at holde standarderne oppe, risikerer man, at kvarteret bliver overrendt af kriminelle elementer og subsistensløse. Han alene står som en klippe mod stormen og sikrer, at det hele ikke falder fra hinanden.

Udtryksform

Krop: *Jeg's* kropssprog er kendetegnet ved at være lukket, stejlt og utilnærmeligt. Han vil stå med rank ryg, armene over kors eller hænderne i siden, og spredte ben.

Ord: *Jeg* begynder helst alle sætninger med "Jeg..." Hans udtalelser er selvsikre og absolutte. Der er ikke plads til tvivl eller nuancer; det er godt eller skidt, sort eller hvidt og ikke noget midt i mellem.

Cirkusgrunden

Naturområdet omkring åen munder i dag naturligt ud til Cirkusgrunden, og den er en naturlig del af *Jeg* og Annas gåture med Trofast. Men grunden er frygtelig forømt, og *Jeg* har flere gange set rotter. Nogen er begyndt at smide affaldsposer på grunden, som om det var deres private losseplads, og ingen slår græsset. Nogle weekendaftener sidder der ligefrem unge kriminelle og drikker og tager stoffer derude (det lyder i hvert fald sådan). Det kan ikke blive ved på den måde!

Jeg ønsker, at Cirkusgrunden bliver en del af det fredede naturområde langs med åen, og at der bliver taget ordentlig hånd om det. *Jeg* bor lige ved siden af Cirkusgrunden og vil under ingen omstændigheder finde sig i, at der kommer støjende eller uordentlige naboer til.

Jeg og De Andre

Jeg og Vi

Så hold dog kæft om de børn!! Og er det ikke lidt perverst at Vi hele tiden skal kramme og røre?!

Jeg synes at Vi er ubehageligt nærgående, og at Vi sprøjter den ene urealistiske ide ud efter den anden. Vi taler i det hele taget alt for meget om ingenting! Der er meget arbejde i hele tiden at skulle gøre Vi opmærksom på, at hans vilde planer for kvarteret både er dybt latterlige utopier, og i øvrigt ville være en katastrofe for området. Jeg gyser ved tanken om, at Vi får lov til at præge kvarteret med alle sine moderne og popsmarte ideer, men Jeg skal nok sætte en stopper for det, om det så er det sidste han gør!

Så flyt dog til Christiania, hvis du vil være så pokkers alternativ!

Jeg og Man

Hun er jo fuldstændig spild af plads!! En pokkers bognørd uden rygrad!

Man er forholdsvis ny i foreningen, og hvis hun er foreningens fremtid, ser det sort ud! Hun er jo fuldstændig uegnet til at tale med nogen om noget – FORDI HUN IKKE SIGER NOGET!! Hun har ingen personlighed, ingen sans for de ting, der betyder noget i foreningen, til trods for hendes evige mumlen om ejendomsværdi. Og på flere centraler punkter tager hun helt fejl af, hvad reglerne er, og sidder bare der og nusser med papirerne i stedet for at høre efter! Hun må jo være retarderet eller noget!

Få lidt forstand, før du blander dig i de voksnes snak, pigebarn!!

Jeg og Du

Den lille Stalinist. Hvornår indser hun, at Sovjet er faldet, og melder sig ind i den virkelige verden?!?!

Du har boet i foreningen næsten ligeså længe som Jeg og Anna, men hun kunne jo ikke holde sammen på sit ægteskab, og datteren er vist også flygtet til Canada. Hun er et klassisk bevis på, hvad der sker, når man har høje idealer og ingen realitetssans!! Det er sgu ikke så mærkeligt, at der ikke er nogen, der kan holde ud at bo sammen med hende! Hun snakker jo hele tiden, som en pokkers papegøje. Og hun giver uopfordrede råd om alt muligt hele tiden. SOM OM HUN HAVDE NOGET VISDOM AT DELE UD AF?!?

Så få dog styr på dit eget liv, inden du blander dig i andres!!

Du

Har du prøvet
at gøre det
anderledes

Set udefra

Har du hørt
det sidste?

Kvarterets Bedstemor fra Lærkevej

Du bor i en lille villa i gasbeton og et plan. I udestuen har hun en mindre regnskov af planter og et flettet sæt havemøbler i lyst træ og med et hørtæppe under. Haven er et vildnis af vilde blomster og frugttræer.

Huset er fyldt med halvfærdige hobbyprojekter; quiltede tæpper, strikkesøj, akvarelmalerier og hjemmelavede smykker. I et lyst hjørne af stuen står en god stol ved siden af telefonen på væggen. Der hænger også et ur, der viser klokken i Canada, hvor datteren Beatrice bor.

Du flyttede til foreningen for længe siden sammen med sin nu eksmand. Lige fra starten har hun kæmpet for at foreningen skulle være et socialt ansvarligt og rummeligt sted, hvor man gik mere op i at der skulle være plads til alle, end om hækken blev klippet. Det gik dog hurtigt op for hende, at grundejerforeninger er fyldt med småborgerlige, asociale egoister uden forståelse for de udsattes behov og uden interesse for deres medmennesker. Men *Du* har tænkt sig at insistere på, at man kan være et godt menneske, selvom man er husejer.

Udtryksform

Krop : *Du's* kropssprog er direkte og virker anmassende og til tider aggressivt. Hun læner sig frem mod den, hun taler til, eller hun peger på dem, mens hun taler til dem. Hun er helt tæt på og holder intensiv øjenkontakt.

Ord: *Du* begynder helst alle sætninger med "Du...". Hun giver altid råd og direktiver om, hvordan problemer kan løses nemt og hurtigt, hvis man bare tager sig lidt sammen. Hendes råd er som oftest bedrevidende og forsimplede.

Cirkusgrunden

Du ved, at det lokale værested for tidligere kriminelle er blevet opsagt fra deres lokaler oppe ved S-togslinien. Hun er selv frivillig dernede og har gjort det til sin mission at finde et nyt sted til værestedet. *Du* kan jo ikke bare vende ryggen til de svageste i samfundet, og det er simpelthen typisk, at jo bedre man har det, jo mindre forståelse har man for andres problemer! *Du* har lagt mærke til, at Cirkusgrunden ligger øde hen, og den ville være det perfekte sted at sætte skurvogne eller måske endda barakker op.

Du vil på ingen måde finde sig i, at man presser de socialt udsatte ud af området for at give plads til store virksomheder, så de kan tjene endnu flere penge.

Du og De Andre

Du og Vi

De værste er de småborgerlige idioter, der ikke kan se, hvor privilegerede de allerede er!!

Vi er så utrolig fisefornem og bliver bare ved med at tage en offerrolle, som om han og hans lille perfekte familie ikke hørte til blandt de meste privilegerede befolkningsgrupper i et af de meste privilegerede lande i verden!! Hvordan kan man, helt ærlig, gå op i farvevalget i børnehaven, når der folk, der flygter fra krig og død, og andre der må sove på gaden, fordi systemet ikke lever op til deres ansvar?!

Det er sgu nemt at lege hellig, når man sidder med sit "stenalderbrød" ved sit designerspisebord!

Du og Jeg

Mon ikke du bare skulle flytte på plejehjem og få det overstået!?

Du kender Jeg fra gammel tid i foreningen. Det er jo ikke ligefrem fordi han var festlig dengang heller, men de sidste par år er han da blevet helt umulig at have med at gøre!! Og så den have?! Den er jo fuldstændig unaturlig! Jeg må virkelig være noget af en kontrolfreak for at holde en have så fint, og GUD FORBYDE at noget forstyrrer hans søndagslur!! Ja, du må meget undskylde at nogen af os stadig opfører os, som om vi stadig har en puls!

SÅ SLAP DOG AF!! Der findes altså andre mennesker i verden end dig!

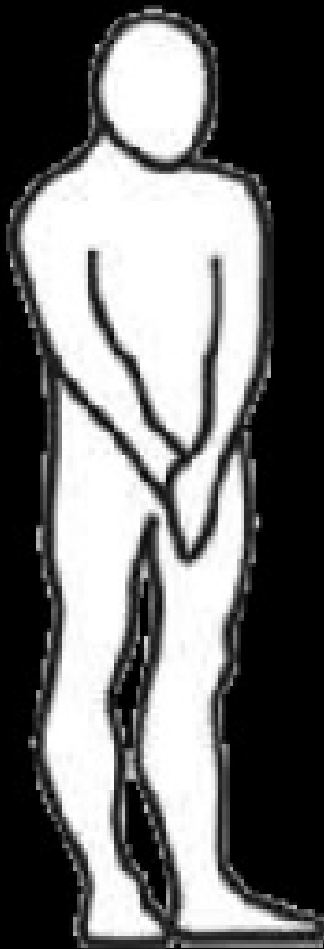
Du og Man

Ih, så sig dog hvad du mener, i stedet for at putte med det!!

Hvad skal man dog stille op med den lille forsagte Man. Hun er jo helt uden liv eller glæde, og taler aldrig om andet end tal og finanser! Du håber da, at Man vågner op, for det vil da være fuldstændigt spild af et liv, hvis hun fortsætter sådan som nu!! Og hun der er så ung. Og gid hun dog ville se på én, når man taler til hende; det er vel ikke for meget forlangt?!?

Hvor grå kan man blive før man forsvinder helt!?!?

Man

Sådan er reglerne ikke

Set udefra

Hvad med ejendoms-værdien?

Den Grå Kasserer fra Møntmestervej

Man bor i en 1-plans villa i mursten på ca 100m². Det var et håndværkertilbud, da hun købte det som et dødsbo. Hun arbejder sig beslutsomt og målrettet igennem huset, rum for rum, efterhånden som hendes budget og tid tillader det. Der er malertape, sandpapir, afdækningspap, malerspot, flyttekasser etc overalt.

Man er ret ny i grundejerforeningen. Da Du kom og bød hende velkommen i foreningen, gik det hurtigt op for *Man*, at der ikke var styr på de væsentlige ting i foreningen. Det lød mere som en kaffeklub end en seriøs forening.

Så *Man* mødte op til næste bestyrelsesmøde og fik alle sine fordomme bekræftet. Specielt blev hun chokeret, da hun begyndte at kigge i regnskaberne, der nærmest var ikke-eksisterende. Så *Man* meldte sig som kasserer i foreningen. Hvis ingen af de andre er kompetente til at varetage deres interesser og sikre huspriserne og at de rette regler og bestemmelse bliver overholdt, så skal hun nok gøre det.

Udtryksform

Krop : *Man*'s kropssprog er underdanigt og usikkert. Hun vil stå og fumle lidt med hænderne, pille nervøst ved et papir eller sit ærme. Hun undgår øjenkontakt og viger bort, hvis folk kommer for tæt på. Arme og ben holdes tæt til kroppen

Ord: *Man* begynder gerne alle sætninger med "Man..." Hendes udtalelser er fyldt med forbehold og relativering, og det eneste tidspunkt hun bliver tydelig, er når hun kommer med passivt-aggressive udtalelser.

Cirkusgrunden

Man synes, at Cirkusgrunden er en skændsel, og den sætter sig præg på hele foreningen. Den ligger ubrugt hen som et ynglested for rotter og ligner noget uland med affald og hullede madrasser. Det er helt hovedløst, at en så stor grund i det her område får lov til at ligge ubrugt hen, når det nu repræsenterer så stor en værdi for grundejerforeningen. Kvadratprisen er høj her i området, og et salg ville gavne alle.

Man vil have, at grunden bliver brugt til at bringe forretning og velstand til kvarteret. Boligmarkedet er usikkert, og det drejer sig om at bruge hver en chance til at optimere ejendomsværdien. Der ligger et tilbud fra et storcenter, som ønsker at bygge på grunden, og det er den perfekte mulighed for at sikre et rigt handelsliv i området.

Man vil på ingen måde gå med til, at grunden bliver solgt til noget, der kan skade ejendomsværdien eller gøre området mindre attraktivt for nye købere.

Man og De Andre

Man og Du

Så bland dig dog udenom!!

Hold nu kæft, hvor hun snakker meget! Og hendes evige jamren om de socialt udsatte. Som om hun kendte noget som helst til at være socialt udsat for noget som helst! Hun er en af den slags frygteligt såkaldte "godgørende" mennesker, der bare leder efter nogen, som de kan dominere med deres ligegyldige holdninger, fordi de skal forestille at "hjælpe" dem på ret kurs! Nedlandende og bedrevidende gamle HEKS!!

Man ville sgu hellere gnave sin egen arm af en have hjælp fra Du!!

Man og Vi

Jorden kalder Vi – nogen hjemme?!

Manden jo fuldstændig urealistisk i sine vilde ambitioner, og han opfatter foreningens penge som sine egne, så han kan klatte dem væk på latterlige projekter, og hyre konsulenter ind til at give tilbud på selvtømmende skraldespande og andet gøgl! Og hans planer er jo altid et eller andet crazy, der skal gøre området til et slags dream city for folk, der yngler og deres besværlige og forkælede afkom!! Få nu hovedet ud af din café latte røv!

Hvis du siger barnet tarv én gang til, så skriger jeg fanme !

Man og Jeg

Så bliver man vist ikke mere fascist end det!!

Jeg er det værste eksempel på en liguster-hæksfascist, der nogensinde har levet! Og han fejl citerer altid reglementet og råber bare højere og højere, når man prøver at forklare, hvordan tingene reelt hænger sammen! Og hvem fanden gider snakke om, hvornår hækkene skal klippes, når man hellere skulle tale om lokalplanen og skattetrykket i kommunen !?! Det er på tide at han træder til side og lader yngre kræfter komme til. Gamle stodder !!

Hold nu kæft, bedstefar!!

Vi

Vi er enige om
at det er for
alles bedste

Set udefra

Hensynet til
børnene må
være vigtigst

Den Joviale Familiefar fra Paradisvej

Vi bor sammen med sin kone Ann-Lisa og deres to børn, Emma på 5 år og Tobias på 7. De bor i et hus med træbeklædte mure i to etager. Indvendigt har det været igennem en gennemgribende renovering, og der er lavet en tilbygning med to soveværelser og toilet. Haven er nydelig og velholdt. Det er simple og rene linjer fra inderst til yderst.

Vi har boet i foreningen i ca 6 år og engagerede sig straks i bestyrelsens arbejde. Det er et område med muligheder, og der skal en visionær til at hjælpe det i gang. Der er mange eksempler på, at når et enkelt menneske tør stille sig op og udvise lederskab og inspirere sine omgivelser, så kan der ske store ting. Men det kræver, at man udviser noget format og tænker langsigtet. Det er også den eneste måde at sikre en god fremtid for børnene. Den eneste rigtige investering, er en investering i børnefamilierne, som *Vi* plejer at sige. Det er dem, der bringer fremtiden, og de har brug for alt den støtte, de kan få. Det eneste rigtige formål med noget som helst er børnene og at sikre, at de har de bedste rammer for deres opvækst.

Udtryksform

Krop : *Vi*'s kropssprog er præget af friskhed og fysisk kontakt til dem, han taler til. Han vil lægge hænderne på skuldrene af de andre, læne sig op af dem, og give kram, der varer lige lidt for længe. *Vi* har ingen fornemmelse for andres personlige rum, og han vil ikke lægge mærke til, om andre synes, han er for tæt på.

Ord : *Vi* starter gerne alle sætninger med "Vi...". Ikke som et royalt *Vi*, men som et inkluderende og dominerende *vi*, hvor han taler på alles vegne. *Vi* bliver sjældent konkret i sine forslag, men taler hellere om flyvske begreber og ideer.

Cirkusgrunden

Vi er oprigtigt bekymret for Cirkusgrunden. Han har set, hvordan den er gået i forfald i de senere år, og grunden står for ham som et lysende eksempel på, at hvis *vi* ikke udvikler et område, så afvikler *vi* det. Men heldigvis har *Vi* en plan; Foreningen har alt for få tilbud til børnefamilierne. Børnehaver og skoler ligger alle sammen udenfor foreningens område, og det skal der laves om på. Hvis området kunne gøres mere attraktivt for børnefamilier, ville det hurtigt blive forvandlet til et område i udvikling. *Vi* ved, at kommunen står og mangler et sted, hvor de kan oprette en institution for børn med særlige behov, og Cirkusgrunden ville være det perfekte sted at gøre det. Tæt på naturområderne omkring åen, tæt på transport, men dog roligt, med andre ord helt perfekt.

Vi vil ikke på nogen måde gå med til, at grunden ligger ubenyttet hen uden at være til gavn for børnefamilierne i området.

Vi og De Andre

Vi og Du

Ok, muren er faldet, og Du må gerne rejse hjem til moder Rusland!

Du ligner en festlig og farverig person, men det er hun jo slet ikke!? Hun er bare en bitter gammel-kommunist, der i skuffelse over at de ikke overtog verdensherredømmet nu forpester vores foreningsmøder! Hun er bare et af de mennesker, der minder os om, at dem der er for dumme til politik havner i bestyrelser!

Vi gyser ved tanken om, at Du har opdraget en datter!!

Vi og Jeg

Hvem døde og gjorde dig til Kongen af Fredenskov?!?!

HOLD NU KÆFT hvor er han stædig, og reaktionær i alt, hvad han siger og gør! Der er jo ingen hjemme, bare en båndoptager, der knevrer om, hvordan alting var bedre før i tiden?! Ja, nazisterne var sikkert et totalt hit for alle, right?! Og vi ved jo alle sammen, hvilken fest 80'ernes krise var!! Det er da godt, at vi nu kan bruge tid på at tale om snavsede vejskilte og folk, der smider flasker ud hen på aftenen! Og så tror han tydeligvis, at det er HANS forening, hvor tingene skal køre efter HANS hoved. Gad vide om han overhovedet er i stand til at lytte?!

HØR NU EFTER!!

Vi og Man

Der er mere i livet end tal!!

Endnu et medlem, der er helt uden fantasi. Hun har jo nej-hatten så langt nede over hovedet, at hun slet ikke kan se noget som helst!! Alt går op penge og problemer og forhindringer. Og hun kan jo slet ikke se mulighederne, der ligger lige for! Og så har hun jo en personlighed som en våd karklud! Jo før hun kommer af pengekassen, jo bedre!

Hvad!? Prøver du på at sige noget?! Så tal dog tydeligt!

 <p>Fortæl de andre, hvad <u>de</u> tænker, føler og mener. Hvem ved det bedre end dig?!</p> <p><i>Du er altså ligeglad med, om dine børn dør???!?</i></p> <p><i>Du har altså masser af penge og kan være ligeglad med, om vi andre går fallit pga de faldende huspriser???!?</i></p>	 <p>Tænk i yderste konsekvens og worst case scenario!!!</p> <p><i>En dårligt holdt indkørsel kunne føre til flere dårligt holdte indkørsler, indtil hele kvarteret er et slumkvarter, huspriserne falder, kriminaliteten stiger, og vi går fallit eller bliver overfaldet i vores hjem!</i></p>	 <p>Fortæl os, hvem der har skylden, og hvordan det er tegn på et samfund i moralsk forfald !!</p> <p><i>Teenagerne, der har smadret flasker til festen lørdag nat, gjorde det fordi de ikke var ordentligt opdraget. Det var ikke sket, da vi var børn, men det er desværre et tegn på, hvordan moderne forældre har mere travlt med sig selv end med at opdrage deres børn ordentligt!!</i></p>	 <p>Forklar, at der er vigtigere ting, som I burde tale om i stedet!!</p> <p><i>Hvorfor taler vi om flygtninge, når der er hjemløse herhjemme!??!</i></p> <p><i>Vores hjemløse lever jo i luksus i forhold til folk, der er på flugt!!</i></p> <p><i>Hvis der er andre problemer i verden, bør de diskuteres, før man overhovedet tager hul på det her emne!!!</i></p>
 <p>Selvfølgelig kan man generalisere!!</p> <p><i>Der er blevet set en bil med udenlandske plader i nabolaget; vær på vagt alle sammen, for de har helt sikkert ikke noget godt i sinde!!!!</i></p>	 <p>Der er altid en regel, som nogen har brudt !!</p> <p><i>Skiltet er 10 cm for stort. Postkassen står for langt fra vejen. Storskrald må først stilles frem aftenen før, det bliver afhentet, ikke flere dage før. Hækken må ikke være over 180 i højden, og hvis man vil klippe den ned til 50cm eller mindre eller fjerne den, skal naboen informeres seneste 8 uger før.</i></p>	 <p>Bliv optændt af den hellige ild og hold enetale!</p> <p><i>Hvis nogen afbryder, så bare snak højere!!!</i></p>	 <p>Vær nedladende</p> <p><i>De andre er jo lidt dumme, og nogle gange må man forklare meget tydeligt, hvad man mener, for hvis de bare forstår, hvad du siger, så må de jo give dig ret!!!</i></p>

 <p>Fortæl, de andre hvad <u>de</u> tænker, føler og mener. Hvem ved det bedre end dig?!</p> <p><i>Du er altså ligeglad med, om dine børn dør???!?</i></p> <p><i>Du har altså masser af penge og kan være ligeglad med, om vi andre går fallit pga de faldende huspriser???!?</i></p>	 <p>Tænk i yderste konsekvens og worst case scenario!!!</p> <p><i>En dårligt holdt indkørsel kunne føre til flere dårligt holdte indkørsler, indtil hele kvarteret er et slumkvarter, huspriserne falder, kriminaliteten stiger, og vi går fallit eller bliver overfaldet i vores hjem!</i></p>	 <p>Fortæl os, hvem der har skylden, og hvordan det er tegn på et samfund i moralsk forfald !!</p> <p><i>Teenagerne, der har smadret flasker til festen lørdag nat, gjorde det, fordi de ikke var ordentligt opdraget. Det var ikke sket, da vi var børn, men det er desværre et tegn på, hvordan moderne forældre har mere travlt med sig selv end med at opdrage deres børn ordentligt!!</i></p>	 <p>Forklar, at der er vigtigere ting, som I burde tale om i stedet!!</p> <p><i>Hvorfor taler vi om flygtninge, når der er hjemløse herhjemme!??!</i></p> <p><i>Vores hjemløse lever jo i luksus i forhold til folk, der er på flugt!!</i></p> <p><i>Hvis der er andre problemer i verden, bør de diskuteres, før man overhovedet tager hul på det her emne!!!</i></p>
 <p>Selvfølgelig kan man generalisere!!</p> <p><i>Der er blevet set en bil med udenlandske plader i nabolaget; vær på vagt alle sammen, for de har helt sikkert ikke noget godt i sinde!!!!</i></p>	 <p>Der er altid en regel, som nogen har brudt !!</p> <p><i>Skiltet er 10 cm for stort. Postkassen står for langt fra vejen. Storskrald må først stilles frem aftenen før det bliver afhentet, ikke flere dage før. Hækken må ikke være over 180 i højden, og hvis man vil klippe den ned til 50cm eller mindre eller fjerne den, skal naboen informeres seneste 8 uger før.</i></p>	 <p>Bliv optændt af den hellige ild og hold enetale!</p> <p><i>Hvis nogen afbryder, så bare snak højere!!!</i></p>	 <p>Vær nedladende</p> <p><i>De andre er jo lidt dumme, og nogle gange må man forklare meget tydeligt, hvad man mener, for hvis de bare forstår, hvad du siger, så må de jo give dig ret!!!</i></p>

Vær personlig og brug
øgenavne og skældsord !

*Når man opfører sig som en afstumpet
psykopat fortjener man at få det at vide!!!!*

*Og selvfølgelig er det relevant for emnet at
modstanderen er alt for tynd. Eller at han
har flyveører!!*

Bliv fornærmet!!

*Forvent det værste fra dine modstandere,
alt hvad de siger gemmer formentligt en
fornærmelse, som de straks skal
konfronteres med!!!*

Afbryd de andre, og tal i
mundten på dem !!!

*Det du siger er meget vigtigere, så de
andre må holde mund!!*

*Hvis de fortsætter med at tale, så
bare tal højere!!!!*

Lyt ikke for meget!!

*De andre kan ikke rigtig have noget
fornuftigt at sige, så mens de taler, skal du
hellere tænke over hvad du vil sige om lidt i
stedet for at lytte til dem!!!*

*Hvis du absolut skal lytte, så hør kun det du
kan blive rasende over og er helt uenig i!!!!*

DET GJORDE HITLER OGSÅ!!!

*husk; Det hjælper altid at bringe
Hitler ind i diskussionen!!*

Vær personlig og brug øgenavne og skældsord !

Når man opfører sig som en afstumpet psykopat, fortjener man at få det at vide!!!!

Og selvfølgelig er det relevant for emnet, at modstanderen er alt for tynd. Eller at han har flyveører!!

Bliv fornærmet!!

Forvent det værste fra dine modstandere, alt hvad de siger gemmer formentligt en fornærmelse, som de straks skal konfronteres med!!!

Afbryd de andre, og tal i munden på dem !!!

Det du siger, er meget vigtigere, så de andre må holde mund!!

Hvis de fortsætter med at tale, så bare tal højere!!!!

Lyt ikke for meget!!

De andre kan ikke rigtig have noget fornuftigt at sige, så mens de taler, skal du hellere tænke over, hvad du vil sige om lidt i stedet for at lytte til dem!!!

Hvis du absolut skal lytte, så hør kun det, du kan blive rasende over og er helt uenig i!!!!

DET GJORDE HITLER OGSÅ!!!

husk; Det hjælper altid at bringe Hitler ind i diskussionen!!

Vi set Indefra

Tobias har ADHD

Vi's ældste søn, Tobias, udviste allerede i en tidlig alder voldsomme adfærdsvanskeligheder. I første omgang prøvede Vi og Ann-Lisa at klare sig med pædagogiske metoder, og han gik på deltid for at kunne være mere nærværende derhjemme. Men lige meget hjalp det og efter et langt afklaringsforløb har Tobias fået diagnosen ADHD. På mange måder er det en lettelse, fordi der giver en forklaring på problemerne og behandlingsmuligheder.

Tobias er nu på medicin, og selvom Vi principielt er meget imod at give den slags medicin til en dreng på 7 år, så har det hjulpet rigtigt meget på hverdagen. Tobias er blevet roligere og nemmere at håndtere. Han løber ikke ind i så mange problemer som tidligere, og han virker gladere.

Vi synes stadig, at systemet har meget at lære om, hvordan man behandler børn med adfærdproblemer, og han mener ikke, at man gør nogen en tjeneste ved at inkludere dem i de normale institutioner. Der er brug for flere specialtilbud, og gerne små, lokale institutioner, der kan have fokus på barnets behov og skabe et trygt og personligt rum omkring dem.

Frygten for at familien falder fra hinanden

Vi's familie er ved at falde fra hinanden. Det hele startede så godt for ham og Ann-Lisa, men problemerne med Tobias har slidt mere på dem, end de troede muligt. Vi havde aldrig troet, han ville leve i et forhold, hvor spydige kommentarer og tavshed ved middagsbordet var det bedste, man kunne håbe på.

Han og Ann-Lisa kan ikke få enderne til at mødes. De er rygende uenige om, hvordan de skal håndtere Tobias' sygdom, og de forsømmer lillesøsteren, Emma. Pengene slår ikke til, fordi han kun kan arbejde deltid. Det praktiske med at hente og bringe hænger simpelthen ikke sammen, og de skændes mere og mere om alting. Emma går i børnehaven et godt stykke væk, fordi det skulle være en Rudolf Steiner børnehaven. Og Tobias er på en specialskole, som ligger i nabokommunen. Det er tydeligt, at han ikke trives ordentlig derovre, men det er bedre end den folkeskole, han gik på før, hvor han fik bank af de andre.

Hvis bare Cirkusgrunden kunne blive solgt til kommunen med en betingelse om, at den skulle bruges til en lille institution for børn med særlige behov, så ville det lette rigtig meget på deres hverdag, og så kunne det lykkes alt sammen. Vi kan ikke se, hvordan puslespillet ellers skal gå op, og han kan ikke bære tanken om at trække Emma og Tobias igennem en skilsmisse, sælge deres hjem og flytte i en lille lejlighed et sted, hvor han ser dem hver anden uge.

Navn : _____

Man set Indefra

Min familie er lidt fucked up

Man's familieforhold har altid været noget rod. Opvæksten og hendes forældres omgangskreds var præget af alkohol, stoffer, vold, og kriminalitet. *Man* er kommet ud af miljøet og har droppet kontakten til dem, hun kendte der, undtagen sin mor. Hun var en stor støtte for *Man* og hjalp hende igennem en uddannelse og videre, og hun var der altid for *Man*.

Nu er *Man's* mor blevet gammel og syg og sidder stadig i det gamle miljø. Ind i mellem har hun brug for hjælp til at tale med myndighederne, så hun siger de rigtige ting på de rigtige tidspunkter, og det er *Man* heldigvis god til. Det kan være ret opslidende, men *Man* er jo nødt til at hjælpe sin mor, når hun risikerer at ryge på gaden eller miste sin kontakthjælp, fordi hun ikke helt har forstået eller fulgt reglerne. Og hendes mor har altid været der for hende, så hun kan ikke lade hende sejle i sin egen sø, nu hvor hun har brug for hjælp.

Man har arbejdet hårdt for at frigøre sig fra miljøet og blive økonomisk uafhængig. Hun har ingen romantiske forestillinger om fattigdom og kriminalitet eller de mennesker, der lever i det, og hun undgår alt hvad der lugter af kontanthjælp, ghetto, misbrug eller kriminalitet.

Frygten for at hendes far havde ret

Man's mor var en støtte igennem hele hendes opvækst, men det eneste, hun aldrig kunne hjælpe med, var *Man's* far. Han var en fuld og voldelig stodder, når han kom sent hjem, og han var ondskabsfuld, når han vågnede næste morgen. Igennem sin opvækst fik *Man* jævnligt et par på hovedet af sin far, når han kom fuld hjem. Han plejede at håne hende for at være svag og uduelig og gjorde nar af hendes måde at tale på, når hun prøvede at sige noget. Jo bedre hun klarede sig i skolen, jo mere hånede han hende for at tro, at hun var noget. Det var jo tydeligt, at hendes gode karakterer skyldtes medlidenhed fra lærerne, der ikke nænnede andet, når de så, hvor ynkelig hun var.

Sammenbidt og stædigt kæmpede *Man* sig væk fra sin opvækst og væk fra sin fars hånende latter, men inderst inde frygter hun, at hendes far havde ret i, at hun er en latterlig fiasko.

Man købte hus, da boligmarkedet var godt, og hun forventede at sælge det med en god fortjeneste, men boligboblen bristede kort efter, og priserne styrtedykkede. Nu bor hun alene i huset, og hvis ikke salget af Cirkusgrunden kan være med til at gøre området mere attraktivt, risikerer hun at gå fallit. Hun kan høre sin fars fulde og hånlige grin i baghovedet, hver gang hun går forbi Cirkusgrunden, som den ser ud nu, og hver gang regningerne skal betales fra de tomme bankkonti.

Navn : _____

Jeg set Indefra

Anna husker ikke så godt

Jeg og Anna er nogle af de få, der har holdt sammen hele livet. Der har på en eller anden måde aldrig været nogen tvivl om, at de skulle leve deres liv sammen og blive gamle sammen. For et par år siden blev det dog tydeligt for *Jeg*, at de var tættere på slutningen end begyndelsen, da Anna fik konstateret Alzheimer.

Det startede meget uskyldigt med at hun glemte småting og let blev forvirret, men det tog til, og til sidst kunne de ikke ignorere symptomerne mere og måtte gå til lægen. Diagnosen blev stillet ret hurtigt, og de blev sendt hjem med en række brochurer og nogle telefonnumre på kontaktpersoner, der kunne hjælpe dem.

De har nu fået en ung pige i huset, der kan hjælpe med det praktiske og holde øje med Anna om dagen, når *Jeg* er på arbejde. Det fungerer faktisk rimeligt godt, men det er svært at se hende forsvinde lidt mere måned for måned, og vide, at der ikke er nogen kur. Men *Jeg* har lovet at stå ved hendes side i medgang og modgang, og det har han tænkt sig at gøre.

Heldigvis har de stadig stor glæde af at gå ture langs med åen, hvor de kigger blomster og planter, og de nyder deres rolige og trygge hjem.

Frygten for at blive glemt

På væggene derhjemme har *Jeg* fire billeder hængende. Det er billeder af hans søn Anders, der omkom for godt 10 år siden i en ulykke. Dengang sagde de, at det i det mindste var godt, at han ikke efterlod sig nogen familie; ingen kone eller børn, som skulle klare sig uden ham. Den bemærkning har runget i *Jeg's* hoved lige siden; Hvordan er det en god ting, at hans eneste søn er død uden at efterlade sig nogen spor, andet end hans gamle forældre?

Anna har svært ved at huske Anders, og hun er begyndt at fjerne billederne, når *Jeg* ikke er hjemme. "Der skal ikke hænge billeder af fremmede mænd i mit hjem!" siger hun. Det er gået op for *Jeg*, at inden længe er han den eneste tilbage, der kendte og elskede deres søn. Den eneste, der husker, hvor fantastisk en dreng han var, og hvor lovende hans liv så ud inden ulykken ramte. Alle de gode stunder, alle de lange sommeraftener i haven forsvinder med ham og Anna. Alle spor af dem vil forsvinde som dug for solen, som om de aldrig havde levet. *Jeg* har lært at leve med, at Anders ikke er blandt os mere, men tanken om at de alle tre forsvinder ud i glemslen er mere, end han kan tage. De havde et godt liv, og det fortjener at blive husket af nogen!

På Cirkusgrunden står en skulptur, som grundejerforeningen fik sat op engang for mange år siden, da planen var, at det skulle stå som et rekreativt område. Fordi *Jeg* var primus motor i projektet, fik han, Anna og Anders lov til at sætte deres håndaftryk i fundamentet og skrive deres navne. Når de er væk er det det eneste fysiske bevis for at de gik på jorden engang.

Navn : _____

Du set Indefra

Baby-Bee bor i Canada

Du har altid ønsket sig en stor familien, men skæbnen ville, at hun og hendes mand kun fik en enkelt datter, Beatrice, inden ægteskabet faldt fra hinanden i en ret ubehagelig skilsmisse.

Beatrice, eller Baby-Bee, som *Du* kalder hende, voksede op sammen med *Du*, og blev hendes hele verden efter skilsmissen. Derfor var det ikke helt nemt for *Du*, da Baby-Bee flyttede hjemmefra, forelskede sig i en canadier og flyttede om på den anden side af jorden for at stifte familie. *Du* savner hende helt utroligt meget, men heldigvis taler de sammen hver dag i telefonen, og hun kan følge med i hendes liv på facebook. Hun køber gaver til børnebørnene online, så de bliver leveret direkte til dem, og hun nyder at se, når hendes gaver dukker op på billederne i hendes facebook feed.

Og selvom *Du* savner Baby-Bee utroligt meget, så har hun jo de andre frivillige nede på værestedet, som hun kan snakke og hygge med, og vise billeder fra Canada. Alle har jo brug for nogen at snakke med, og *Du* er heldigvis god til at snakke.

Frygten for at være alene

Du kommer fra en lille familie som flyttede meget rundt, og hun var meget ensom i sin barndom. Da hun mødte Baby-Bees far, forelskede hun sig hovedkuls i ham og i hans store levende familie og vennekreds, hvor man aldrig var alene særligt længe. Der var altid nogen, der kom på besøg, altid nogen der ringede, altid noget der skulle fejres. Det følte for *Du*, som om hun endelig var kommet hjem, som om hun endelig havde fundet et sted, hvor hun hørte hjemme og følte sig lykkelig. De tidlige år, mens Baby-Bee var lille, står stadig som den lykkeligste tid i hendes liv.

Men alt har en ende, og da han mistede sit job blev Beatrices far ramt af en voldsom depression, som ændrede alting. Han skræmte familie og venner væk og blev vred, hvis hun så dem bag hans ryg. Efter noget tid blev det for meget, og hun forlod ham med Baby-Bee, men til hendes store overraskelse stod venner og familie ikke klar til at gribe hende. De slog hånden af hende, og *Du* stod alene tilbage med sin datter.

Siden da var det bare de to, og da også Beatrice forlod hende, sank *Du* ned i mørket og ensomheden, og hvis hendes mor ikke havde nærmest tvunget hende til at deltage i det frivillige arbejde på Værestedet, var hun nok aldrig kommet ud i dagslyset igen. Nu er hendes mor væk, og Værestedet er ved at blive lukket, fordi de ikke har et sted at være, og *Du* kan mærke at mørket og ensomheden trækker i hende igen.

Navn : _____

Jeg
og Anna ved Åen

... finder *Jeg* ved åen sammen med hans kone Anna.
De står bøjet over en blomst med en bog i hånden.

Du
ved Telefonen

... ringer på hos *Du*, som råber "Kom ind, jeg er der straks", indefra stuen, mens hun afslutter en samtale.

Man
ved Borgerservice

... møder *Man*, med favnen fuld af papirer.

Vi
på vej hjem i S-toget

... møder *Vi* i S-toget med sin søn og de følges hjem.

Jeg

i hans dagligstue

... finder *Jeg* inde i stuen, hvor han sidder med en kæmpe bunke regninger og ser træt ud. På bordet og på væggene er der billeder af en ung mand i starten af 20'erne.

Du

ved juletræsfesten

... finder *Du* siddende for sig selv da juletræsfesten lakker mod enden.

Man

midt i ombygningen

... ser at døren står åben og ind midt i stuen sidder *Man* hensunken på en stol, og hele stuen ligger i ruiner.

Vi

på en bænk ved Cirkusgrunden

... møder *Vi* en mørk aften i snevejr. Han sidder og stirrer tomt ud i luften.